Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2299 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 25 septembrie 1956

IN ACEST NUMĂR:

In aceste zile, mecanizatorii agricoli luptă cu puteri sporite la executarea lucrărilor necesare de toamnă.

Pretutindeni, în țară, se depun eforturi pentru a se realiza lucrări de calitate, pentru ca în anul viitor să obținem o recoltă bogată de cereale.

In foto: tractoristul Victor Bălan, fruntaș la secția Perieți, a gospodăriei de stat Andrășești din regiunea București făcînd arături de toamnă, cu tractorul D.T. 54.

BUCURIA UNEI NĂZUINȚE ÎMPLINITE

Ca de obicei depășise planul, predase mașina tovarășei de schimb și se pregătea tocmai să plece, cînd se auzi strigată din urmă:

— Vrei să-mi ajuți olecuță Margareta? îi spuse Ioana Veder.

Sprintenă și săritoare și acum ca și în atîtea rînduri a venit să o ajute. Dar, de data aceasta îi era cam ciudă că o întorsese din drum. Nu fiindcă n-ar fi vrut s-o ajute, dar se grăbea. Și cînd colo... Pînă la urma s-au dumirit însă și ceilalți că pentru Margareta era o zi neobișnuită și Ioana Veder a îndemnat-o cu drag:

— Hai, du-te, Margareto.

O zbughi pe ușă, înnodîndu-și din fugă năframa.

Fusese chemată la comitetul orășenesc de partid. „Nu cumva o să primesc astăzi carnetul de candidat de partid?" Intrebarea la care și-ar fi dorit răspunsul atît de așteptat îi răscoli tot sufletul. Și gîndul acesta îi accelera bătăile inimii și îi împurpura obrajii în timp ce urca două cîte două treptele la comitetul orășenesc de partid.

Și iat-o în sala cea mare, cu inima vibrîndu-i de emoție, cu obrajii dogorind de bucurie. Ar fi vrut să le spună tovarășilor că unul din angajamentele luate fusese de mult îndeplinit. Că lucrează acum singură la mașină, că a reușit să sporească producția și cîte altele.

Intre timp crîmpee și amintiri de altă dată i se perindau prin minte. Copilăria tristă din anii regimului burghezo-moșieresc, adolescența plină de greutăți și necazuri... Toate erau învăluite în negura trecutului. Numai întîlnirea cu comunista Maria Zdreilă stăruie vie și luminoasă. Prin ea cunoscuse bucuria muncii calificate, prin ea cunoscuse satisfacția datoriei îndeplinite. „Dragele mele — le spunea Maria Zdreilă uneori în clipele de răgaz, acolo, în secția cea veche a fabricii „Independența" — va veni poate ziua cînd veți cunoaște îndeaproape și voi partidul. Străduiți-vă pînă atunci să meritați a fi primite în rîndurile sale".

Și Margareta se străduise. La început i s-a părut foarte greu la mașină. A lucrat ca ajutoare. După aceea s-a calificat. Dar nici atunci n-a putut lucra singură. Mai tîrziu, prin multe strădanii, a izbutit. Devenise fruntașă în producție — prilej de mare și justificată bucurie. Visa la mai mult însă. Voia să ajungă și ea în stare, într-o zi, să-i semene în totul tovarășei Maria Zdreilă.

Despre toate acestea, despre tot noianul de gînduri care îi invadase tumultos sufletul ar fi vrut să vorbească aici, dar un glas plin de blîndețe îi întrerupse șirul amintirilor. Era chemată. Primul secretar al Comitetului orășenesc de partid Craiova, strîngîndu-i mîna cu căldură, îi spuse printre altele înmînîndu-i carnetul de candidat de partid:

— Să fii demnă de el, tovarășă, să-l păstrezi cu cinste, să ții la el ca la lumina ochilor.

Clipa aceasta solemnă, la care visase mereu și pe care o așteptase cu înfrigurare, cu emoții, în sfîrșit, venise.

Margareta Predatu și-a ținut cuvîntul dat și ea este una dintre cele mai bune muncitoare de la secția filatură a fabricii „Independența" din orașul Craiova.

Corespondent
MARIN ANCUȚESCU

—••○••—

A fost lansat un șlep de tip nou

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

In ziua de 20 septembrie constructorii de la Șantierul Naval din Galați au terminat, cu 10 zile înainte de termen, construirea unui nou tip de șlep. Noul tip de șlep care are 1000 tone a și fost lansat pe apă.

Acest tip de șlep a fost executat după experiența înaintată sovietică în construcția vaselor fluviale din blocsecție, sudate și cu supra structură din tablă ondulată. El prezintă avantajul că nu mai este tras de remorchere ci este împins din pupă.

Prin acest sistem de construcție noul șlep are o viteză de navigație cu 10—13 la sută mai mare. De asemenea, se măresc maleabilitatea și calitățile de manevră. In convoi, remorcherul este legat de șlepuri.

La lansarea acestui nou tip de șlep au contribuit din plin muncitorii de la confecționări, de la montaj, sudură, precum și muncitorii din celelalte secții. Printre cei vîrstnici s-au evidențiat în mod deosebit și tinerii Melizi Tănase, Ion Merlă și Zenea Foca.

Noul tip de șlep a început să fie construit în serie.

—••○••—

Vizitele delegației oamenilor de cultură din Egipt

Delegația oamenilor de cultură din Egipt condusă de Mohamed Said el Erian, directorul Afacerilor generale din Ministerul Educației și Instrucției care se află în țara noastră la invitația Ministerului Culturii și Uniunii Scriitorilor din R.P.R., a fost duminică și luni la Cluj.

Oaspeții egipteni au vizitat Grădina Botanică, muzeul etnografic al Transilvaniei, Biblioteca Centrală Universitară și au asistat la spectacolul de estradă „Orașul meu drag" de Mircea Rățescu și Florin Gheucă, prezentat de artiști ai Teatrului Național.

Luni dimineața delegația oamenilor de cultură din Egipt s-a întîlnit la sfatul popular orășenesc cu scriitori romîni și maghiari din localitate și cadre didactice de la universitățile „Victor Babeș" și „Bolyai". (Agerpres)

Tribuna EXPERIENȚEI ÎNAINTATE

O experiență ce trebuie folosită

De vorbă cu primul secretar al Comitetului raional U.T.M. Negru Vodă, despre contribuția organizațiilor U.T.M. la transformarea socialistă a agriculturii

In luna aprilie a acestui an o veste a făcut repede înconjurul țării: în raionul Negru Vodă din regiunea Constanța s-a realizat cooperativizarea în masă a agriculturii.

Ne-am adresat tovarășului Constantin Nicolae, *prim secretar al comitetului raional U.T.M. Negru Vodă, cu rugămintea să ne răspundă la cîteva întrebări în legătură cu experiența dobîndită de activiștii și organizațiile U.T.M. în munca dusă alături de activiști de partid cu experiență în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii.*

Publicăm mai jos răspunsurile date de el la întrebări:

— Cum au fost pregătiți activiștii U.T.M. în vederea muncii de mobilizare a organizațiilor de bază U.T.M. la această mare acțiune de cooperativizare a agriculturii și ce rezultate au obținut?

RASPUNS: O să încep cu perioada cînd acțiunea de cooperativizare s-a intensificat — ianuarie 1956. Pentru început, Comitetul raional U.T.M. Negru Vodă a organizat instruirea activiștilor săi salariați și extrabugetari cu sarcinile principale ce trebuiau îndeplinite. Dar asta nu era deajuns. Ei trebuiau lămuriți în amănunt și asupra prevederilor statutului model al gospodăriei colective, asupra principalelor reguli agrotehnice, asupra muncii mecanizate și a multor altor lucruri legate de lucrarea pămîntului în comun.

Pe de altă parte, în ce privește metodele de muncă ce trebuiau să le folosească pe teren, rețete general valabile nu se puteau da. Cunoașterea experienței căpătate în muncă de activiștii de partid avea să-i ajute totuși în orientarea lor pe teren. De aceea, toate discuțiile cu activiștii se terminau cu îndemnul: inițiativă, tact, perseverență. Acestea se cereau în primul rînd de la ei.

La început, o săptămînă, două, le-a fost mai greu. Oamenii nu se lămureau doar dintr-o discuție și asta au constatat-o mulți care au plecat de la raion convinși că ei vor termina treaba repede. Roadele strădaniei lor au început să se vadă de-abia după o muncă perseverentă, dusă uneori timp îndelungat.

Activiști ca Popa Maria, Ragaip Denisleam și alții, împrăștiați prin sate și comune, au început, după un timp, să ne comunice primele succese. Astfel, tovarășul Ragaip se întorcea de la Curcani, Cotu Văii, Conacu și din alte sate cu noi și noi rezultate: 10-15 familii intraseră în rîndul colectiviștilor sau întovărășiților. Succesele lui se deosebeau de ale celorlalți și asta pentru că el este un bun propagandist al ideilor înaintate, pe care nu numai că le cunoaște dar le și explică pe înțelesul tuturor. Dar nu numai atît. Pot fi povestite multe întîmplări legate de munca sa perseverentă și plină de inițiativă, dusă pentru cooperativizarea agriculturii. Voi reda numai una. In satul Curcani el se gîndise să pornească munca de lămurire cu utemiștii, începînd cu prelucrarea statutului model al gospodăriei colective și cel al întovărășirilor. S-a hotărît ședința cu pricina. La școala însă nu o puteau ține — era în reparație. Lucrurile se arătau a fi mai complicate decît le plănuise. A mers în sat să se sfătuiască cu utemiștii. In ograda unui sătean se strînseseră cîțiva tineri și oameni mai în vîrstă. Prilejul era nimerit pentru a sta cu ei la sfat, prietenește. Și Ragaip Denisleam nu l-a pierdut. Mai cu curaj decît la o ședință cu prezidiu, cuvîntări și discuții, sătenii au asaltat pe activistul nostru și pe președintele sfatului popular ca re-l însoțea, cu fel și fel de întrebări despre întovărășirea agricolă, despre statutul ce le fusese citit. Discuțiile s-au întins pînă noaptea tîrziu, dovadă că treziseră interesul celor de față. Ragaip a dus apoi mai departe treaba începută, continuînd discuțiile cu cei interesați multe zile de-a rîndul. Și rezultatele n-au întîrziat să se arate: 15 familii s-au înscris în întovărășirea agricolă.

Tov. Ragaip urmase un îndemn: perseverență, inițiativă.

Munca se desfășura din ce în

CONTINUARE în pag. II

Printre produsele fabricate la uzinele „23 August" din Capitală se află și locomotiva de mină. Muncitorii și tehnicienii de aici muncesc cu mult sîrg la realizarea lor.

In fotografie: maistrul comunist Emil Stoia, împreună cu tînărul Nicolae Dincă lucrînd la montarea unei locomotive de mină.

Raidul nostru

Prin școli

Noul primelor zile în clasa a VIII-a

E cam greu să vorbești despre o clasă a VIII-a a Școlii medii nr. 11 București la numai cîteva zile după începerea noului an. Elevii încă nu s-au împrietenit între ei, profesorii încă n-au reușit să-și cunoască elevii.

Totul e nou, necunoscut.

In clasă, ce-i drept, se pot face totuși destule remarci. In ora de matematică bunăoară, zărești multe mîini ridicate la mai toate întrebările. Doina Severin, o fată cu obrajii bucălați și o fundă albă lată peste părul șaten, explică în mod clar, curgător o problemă de geometrie.

Dar, în clasa în general bună, cu elevi preocupați să asculte lecțiile, mai observăm și unele excepții: Teodor Orășanu lipește capul de bancă pentru a nu fi văzut cum îi suflă colegului de bancă. Mihai Țurcaș, plecat, probabil, cu gîndurile undeva, departe de școală, se trezește cînd tovarășul profesor aproape a terminat explicațiile la lecție iar el nu și-a însemnat din toate acestea mai nimic în maculator. Probabil, în dorința de a recupera cele pierdute, Mihai începe să copieze notițele colegului său de bancă, sustrăgîndu-și vecinul cu desele lui întrebări.

Unul din evenimentele săptămînii a fost lucrarea de control la limba rusă. Elevii clasei a VIII-a B. discută între ei că ar fi făcut-o cu toții bună. Rezultatul îl vor putea afla de la tovarășul profesor de limba rusă care e și dirigintele clasei. Cu acest prilej își va face o impresie asupra gradului de pregătire a fiecărui elev în parte.

Vizitînd clasa nu te poate lăsa indiferent prezența fetelor și a băieților în aceeași clasă. Ei încă nu-s obișnuiți împreună. Dar se vor obișnui cu siguranță, curînd. Deocamdată ei formează două grupuri separate; fetele se bucură de lauda că sînt mai liniștite, băieții primesc reproșul că din primele zile sînt gălăgioși. De vorbit între ei însă nu prea îndrăznesc nici unii nici alții. Fetele și băieții încă nu discută împreună despre învățătură, despre ceea ce-i frămîntă acum, în primul an de învățămînt mediu. Se simte nevoia unei intervenții pedagogice calificate, plină de tact și în această privință cadrelor didactice le revine o mare răspundere.

Noul și necunoscutul primelor zile de școală aduce cu el probleme, nu totdeauna ușoare, a căror rezolvare cere multă răbdare și pricepere.

O măsură de dragul măsurilor

Dăunăzi am asistat la școala medie nr. 10 la următoarea discuție:

— Tovarășă directoare, sînt disperată! Ce să fac cu fetița? Eu n-o dau la altă școală orice s-ar întîmpla. A urmat tot timpul aci și acum, cînd a ajuns în clasa a VI-a, s-o mut în altă parte, între alți elevi, cu alți profesori?...

Mama era cu fetița de mînă și fața îi exprima disperare.

— N-am ce să-ți fac. Nu mai am locuri să ți-o primesc.

La plecarea mamei, tovarășa Jana Christu, directoarea școlii, se destăinui.

— Nu știu ce să fac?! De dimineață pînă seară trebuie să port numai asemenea discuții. Părinții mă asaltează. Ba mai vin și cu copiii, doar, doar mă vor înduioșa. Și-i drept, parcă mi se așează un nod în gît cînd trebuie să-i refuz... Dar n-am încotro.

Ascultînd toate acestea mă gîndeam cu părere de rău că părinții nu au încredere în cadrele didactice din toate școlile Capitalei și doar pretutindeni avem profesori calificați, mulți dintre ei cu o experiență pedagogică îndelungată.

Am venit la școală într-o altă zi. Eram hotărîtă să discut cu tovarășa directoare despre părinții neînțelegători care țin morțiș ca fiii lor să învețe numai în această școală.

M-a surprins însă faptul că nu am mai întîlnit atîția „solicitanți" în biroul tovarășei directoare. Bucuroasă în sinea mea, la gîndul că impresia de zilele trecute n-a fost decît ceva cu totul incidental, m-am apropiat de tovarășa directoare; pentru a mă convinge totuși de situația reală, am rugat-o să-mi dea cîteva nume de părinți care nu vor să-și dea copiii la altă școală decît la „Zoia Kosmodemianskaia", pentru a discuta și eu cu ei...

Tovarășa directoare, ezitînd o clipă, îmi răspunse că n-are ce nume să-mi dea, că nu mai sînt cazuri destul de reprezentative despre care să scriem, eventual, în ziar. Toți cei care au insistat mult și-au rezolvat problema.

— Bine dar cum?! Am întrebat foarte mirată.

— Au umblat „mai sus" și au venit cu aprobări pe care eu n-am decît să le execut...

Contrariată am stat și m-am întrebat, care este oare rostul măsurii luate de Ministerul Invățămîntului ca fiecare școală să primească elevi numai din raza ei de școlarizare?

Ea are menirea să asigure repartiția judicioasă a elevilor în toate școlile unei localități. Așa cum s-a procedat însă în cazul de față și poate încă în altele, nu s-a realizat altceva decît să se provoace discuții neprincipiale despre „capacitatea" învățătorilor și profesorilor, cutărei sau cutărei școli, să prilejuiască cozi interminabile la secretariatul și direcțiunea școlilor, la secțiile de învățămînt raionale și ale Capitalei, să aglomereze în mod cu totul nepermis clasele, așa cum s-a întîmplat la școala nr. 10 unde sînt clase cu peste 50 de elevi, fapt ce îngreunează mult munca didactică.

Se pune întrebarea: de îndată ce ministerul a luat această hotărîre de ce unele organe ale învățămîntului nu înțeleg să o respecte?

Prin aprobări...

La Școala de 7 ani nr. 27 băieți din Capitală există un număr prea mic de elevi pentru a se forma două clase a VI-a: A și B. In mod reglementar pentru a se forma o clasă e nevoie de cel puțin 25 de elevi. Or, în ambele clase a VI-a nu erau mai mulți de 40. Singura soluție a fost comasarea claselor a VI-a A și VI-a B într-una singură.

Și toate acestea în timp ce alte școli ca: medie nr. 10 sau nr. 11 din același raion au 6—7 clase paralele la a VI-a și în fiecare dintre ele sînt elevi cîți ar trebui pentru două clase.

Acesta e rodul încălcărilor săvîrșite de organele de învățămînt prin aprobările date elevilor de a se înscrie dintr-o rază școlară în alta.

FOILETON

Extraordinara descoperire petroliferă!!

Sînt bine cunoscuți minerii din Valea Jiului! Cîtă muncă, ardoare, voință ca să dea tot mai mult cărbune! Cîte inițiative și metode noi pentru extragerea lui! Și acum... culmea! După cum informează tovarășii de la regionala C.F.R. Timișoara, perforatoarele, pikhamerele, nu mai taie-n piatră, în cărbune! Puțurile se transformă încetul cu încetul în sonde, pe galerii a năvălit petrolul, minerii s-au înscris la noi școli de calificare (vor să se facă sondori). De asemenea, se pare că de la Cîmpina, Moinești, Băicoi, vor veni delegați petroliști pentru a face un schimb de experiență cu Haidu Iuliu, Kopetin Geza, Ion Gaiowschi, Mihai Ștefan, Gheorghe Danciu, Alexandru Lazăr etc. — foști mineri și actuali maiștri ai sondelor petrolifere din Valea Jiului!

Dar să povestim faptele pe îndelete, așa cum s-au întîmplat:

O telegramă și o statistică edificatoare

Faptul că în primele zile ale lunii septembrie minele din Valea Jiului au rămas cu 7800 tone de cărbune sub plan, i-a pus pe toți minerii pe gînduri. Care-s cauzele care frînează sporirea producției de cărbune? Cauze ar fi multe. De ultima, să ne legăm puțintel în articolul de față. Rămînerea în urmă a sectorului carbonifer al Văii Jiului se datorește în mare măsură și sistemului defectuos cu care cel mai important bazin carbonifer al țării este aprovizionat cu vagoane C.F.R. de către regionala C.F.R. Timișoara.

In ultimă instanță, organele de resort ale Direcției generale a cărbunelui Petroșani au adresat Ministerului Minelor o telegramă care glăsuia cam astfel:

„Situația executării planului de transport este dificilă din cauza lipsei acute de vagoane C.F.R. stop. E vorba de vagoane goale stop. Lipsa lor se resimte în întreg bazinul Văii Jiului stop A stopat serios activitatea stop stop stop".

Dacă această telegramă a fost justă sau nu, ne-o dovedește și faptul următor. In ziua de 8 septembrie, regionala C.F.R. Timișoara a trimis, față de planificatul admis cu 99 vagoane C.F.R. mai puțin decît îi trebuiau preparației Lupeni, cu 193 vagoane mai puțin preparației Petrila și cu 30 vagoane în minus față de necesarul întreprinderii carbonifere Vulcan. In ziua de 10 septembrie preparația Lupeni n-a primit 73 de vagoane C.F.R., iar preparația Petrila 137 vagoane! Nepăsarea și superficialitatea de care dădea dovadă regionala C.F.R. Timișoara era de-a dreptul alarmantă.

Noroc că tocmai în ziua de 10 septembrie s-a întîmplat minunea minunilor. Valea Jiului, cel mai important bazin carbonifer al țării, a început să dea... petrol! Vă rugăm, cît mai urgent conducte pentru transportul aurului negru. Vă rugăm să ne faceți de urgență trafic maritim pe Jiu, să-l lărgiți, să vină tancuri petrolifere pînă la Uricani, Lupeni, Vulcan, Petrila etc. și de aci să meargă pe apa Jiului în plimbare, să plutească pe valurile Mării Negre, prin Bosfor, Gibraltar și Dardanele, eventual și prin Canalul de Suez! Să ducă vapoarele pe ape, mări și oceane, în lume, faima petrolului din Valea Jiului!

La telefon... Marinică!

— Alo, regionala C.F.R. Timișoara!

— Ce vrei? răspunse o voce morocănoasă.

— Aici gara Petroșani. Vă rugăm trimiteți-ne vagoane goale!

— V-am trimis!

— N-au venit! Pe unde sînt?

— Acolo sînt, în stația Petroșani!

Reprezentantul Direcției generale a cărbunelui Petroșani era tare supărat. Lîngă el sta șeful gării din Petroșani, impiegatul, cîțiva acari. Puse mîna în pîlnia receptorului și cu durere de glas, tînguitor, se adresă celor din jur:

— Măi fraților... spuneți-mi drept, că eu poate nu mai văd așa de bine. Voi știți de vreun vagon?

— Nu, n-avem nici unul! fu răspunsul.

— Alo, tovarășe!... Marinică!...

— Nici un Marinică! Aici Marin de la regionala C.F.R. Timișoara! Zi-i!

— Nu este nici un vagon gol în stația Petroșani!

— Ba este!

— Ba nu este!

Ba da, ba nu, ba da, ba nu...

Doamne ferește ce era acolo! Vreo 7 oameni căutau să-l convingă pe Marinică de la Timișoara că în gara Petroșani nu-i nici un vagon gol, iar el, Marinică, spunea că există! In gară sînt 25 de vagoane goale, aduse de trenul 2544!

Dar iată că Marinică, la strigătele celor de la Petroșani, deveni dintr-o dată generos!

— Alo, oameni buni... de ce sînteți nervoși? Trenul 2544 o fi pe undeva, pe aproape... Poate de cînd discutăm la telefon a și intrat în gara Petroșani!

In sfîrșit, după o îndelungată așteptare, sosi și trenul 2544, cu cele 25 vagoane goale. Cînd au văzut intrînd locomotiva bucuria celor din gara Petroșani nu mai cunoscu margini! In curînd, cele 25 de vagoane vor fi încărcate cu cărbune și trimise uzinelor patriei!

Tocmai atunci s-a văzut minunea minunilor: trenul 2544 avea într-adevăr 25 de vagoane goale, dar ele erau cisterne pentru încărcat... petrol și nu cărbune!

Dacă direcția regională C.F.R. Timișoara, care trebuie evidențiată exemplar de Ministerul Căilor Ferate, ar fi avut dreptate, atunci Valea Jiului ar trebui numită „bazin petrolifer".

Corespondent
ANATOLIE PANIȘ

DESPRE CHOPIN, varietatea repertoriului și o scurtă prezentare biografică

Două ore în tovărășia Halinei Czerny-Stefanska

Mari romantici, mari interpreți ai romanticilor... Concertul în la de Grieg, la radio. In clasica execuție a lui Lipatti apoi, spre seară, posibilitatea fericită de a o asista pe d-na Halina Czerny-Stefanska în timp ce exersa Chopin și din nou Chopin, la radio, tălmăcit, fără putință de asemuire, de marele pianist Arthur Rubinștein. Și toate acestea într-o singură duminică.

Așa că începutul interviului a venit firesc, construit nu numai pe aceste impresii personale, ci, mai cu seamă, de legătura pe care, fără să o știe, mi-a oferit-o cunoscuta pianistă poloneză.

— Așa execută Chopin și marii lui interpreți: Rubinștein, Lipatti, Ghilels — spune doamna Stefanska la o observație privind interpretarea pe care pianiștii polonezi o dau marelui compozitor romantic.

Repet numele întrebător: — Lipatti?, crezînd că e vorba doar de un act de curtoazie.

— Desigur, Lipatti, el e considerat la noi clasic în execuția sonatelor lui Chopin.

Și aceasta nu undeva în lume, ci în Polonia, patria lui Chopin, patria atîtor mari interpreți, printre care se numără și Halina Czerny-Stefanska.

Dar aceasta nu era decît o concluzie la o discuție mai largă privind modul de interpretare a lui Chopin, însoțită de multe ori de demonstrații la pian („Aveți piane bune, aci la Ateneu").

Totul a pornit de la o remarcă privind felul cum a interpretat Chopin, Wladyslaw Kedra, în cadrul turneului pe care l-a întreprins în țara noastră.

— Kedra are o tehnică deosebită, perfectă. Uneori ne uimește prin memoria sa. La Krakovia dimineața i s-a prezentat o piesă de concert, iar seara a cîntat-o în cadrul recitalului. Și a cîntat-o bine.

— Credeți în posibilitatea unor asemenea performanțe?

— Eu, cel puțin, nu. Exersez de un an o piesă de concert și nici pînă azi nu m-am hotărît să o prezint în fața publicului. O singură dată am cîntat la Londra variațiunile de Franck după numai 3 săptămîni de pregătire.

— Și ați fost mulțumită de reușită?

— Da, dar n-aș mai repeta niciodată în viață așa ceva. Am depus un efort care m-a extenuat.

Revin la Kedra.

— Cînd a fost la noi, unii interpreți și critici l-au considerat prea tehnic, lipsindu-l uneori pe Chopin de avînt romantic. Prea multă rațiune!

— Se poate.

Urmează o pauză puțin penibilă. Indrăznesc totuși:

— Unora li se pare că se poate vorbi de o interpretare specific poloneză a lui Chopin, nu departe de felul de a executa al lui Kedra.

— Intr-adevăr. Căutăm sensuri mai adînci la Chopin. Evităm exaltarea goală de conținut. Romantismul marelui nostru compozitor nu cere efecte exterioare. El trebuie redat prin tușeu, sonoritate și nu printr-o frază muzicală exagerată, exaltată ...Și acordurile la pian susțin argumentația.

— De altfel așa îl cîntă pe Chopin și...

Aci d-na Stefanska îi enumera pe cei cîțiva „mari" citați mai sus, ca și pe Zak, Oborin.

— Poate Oborin e puțin prea sobru, completează dl. Stefansk, soțul pianistei, profesor de pian la Școala superioară de muzică din Krakovia. Am discutat de altfel îndelung cu dumnealui, oferindu-ne informații și păreri prețioase asupra interpreților polonezi, în timp ce Halina Czerny-Stefanska exersa în studioul Ateneului.

Și am început desigur cu copilul minune — Halina Czerny.

Mica Halina a luat primele lecții, la vîrsta de 5 ani de la tatăl ei, mai ales că avea la dispoziție celebra „metodă Czerny". La șase ani și jumătate concerta pentru prima oară în public, iar la șapte ani dădea primul recital.

Ani încordați de studiu. Ore întregi de exerciții. Și prima apreciere o obține la 12 ani: locul II la un concurs al tinerelor talente. Premiul? Un an de studiu la Paris cu Alfred Cortot.

Revenită la Varșovia are ca profesor pe cunoscutul pedagog, Josef Turczynski, elev și prieten al lui Paderevski.

Anii ocupației. Polonezul Chopin e interzis în Polonia. Halina Czerny, continuă totuși să cînte, cu toate riscurile. Muzica lui Chopin însuflețește, redă încredere, forță în a birui pe dușmani.

Războiul trece. Acordurile muzicii marelui Chopin răsună și ele libere. Halina își continuă studiile cu profesorul Drzewiecki la Krakovia, orașul care odată vizitat nu poate fi uitat.

1949. Premiul I la marele Concurs internațional Chopin. Și aceasta înseamnă consacrarea.

Incep anii marilor turnee în străinătate. 24 de călătorii peste hotare. De cinci ori în Uniunea Sovietică, de tot atîtea ori în Anglia, Praga și alte multe capitale. Ultimul turneu în Statele Unite. 3 luni de mari succese la New-York, San Francisco, Los Angeles, Chicago, Washington. Și mulți cititori își amintesc desigur știrea publicată și în ziarele noastre despre concertul pianistei poloneze în marea sală a O.N.U.-lui, în prezența majorității delegaților, (era în plină sesiune) concert care a avut un mare succes. Și nu trebuie uitat că în urmă cu două săptămîni concertase tot acolo Emil Ghilels.

După Statele Unite a urmat Canada și apoi o lună în Italia. In total un turneu de 6 luni.

Intrebînd despre succes mi se răspunde doar atît: impresarii americani au propus un nou turneu

SERGIU BRAND

CONTINUARE în pag. II

[illegible] Halina Czerny Stefańska

Mă bucur de vizita în frumoasa voastră țară. Transmit călduroase salutări tinerilor cititori.

HALINA CZERNY-STEFANSKA

75 ANI DE LA NAŞTEREA lui Panait Cerna

Au trecut 75 ani de la naşterea poetului Panait Cerna; mai mult, a trecut o întreagă epocă istorică, dar cine oare ar putea să afirme că s-a aşternut uitarea între noi, cei de azi şi poetul iubirii universale, poetul gingaş al durerii şi al surîsului printre lacrimi care-a fost el? Oamenii de azi îl cunosc şi-l citesc cu drag pe Panait Cerna, iar în inimile lor vibrează coardele gingăşiei, ale încrederii în viitor, ale umanitarismului, coarde pe care a cîntat poetul în scurta lui viaţă.

Această viaţă (1881—1913) s-a desfăşurat sub semnul mizeriei. Rămas orfan încă de la naştere, începe să cunoască de mic gustul de sudoare al pîinii muncite din greu. Invaţă la liceu în Brăila şi apoi la Facultatea de Litere şi Filozofie din Bucureşti, iar în acelaşi timp dă meditaţii pentru a-şi putea continua studiile. Condiţiile grele de viaţă, munca extenuantă îl fac să cadă pradă acelei boli cumplite ce măcina în trecut atîţia intelectuali cinstiţi şi săraci — tuberculoza.

Ca personalitate literară se formează între influenţa binefăcătoare a cercurilor socialiste — la care participase în tinereţe — cît şi cea a marilor clasici ai realismului nostru, Caragiale, Coşbuc, Vlahuţă şi între influenţa nefastă a filozofiei idealiste germane (Titu Maiorescu îl trimisese să-şi dea doctoratul în filozofie la Leipzig). Dar puternica sa intuiţie artistică l-a ajutat să contracareze această din urmă influenţă şi l-a făcut să devină un poet în a cărui operă nota populară, realistă rămîne predominantă şi caracteristică.

Panait Cerna e prin excelenţa un liric, un poet al duioşiei şi al aşteptărilor, al unui umanitarism care, deşi de neacceptat pentru noi din pricina utopismului său, ne impresionează şi azi ca un lucru minunat răsărit în ciuda mizeriei din lumea aprigă şi hrăpăreaţă a capitalismului.

Deşi lipsit de o concepţie clară asupra lumii, prin sensibilitatea sa artistică Panait Cerna intuieşte uneori surprinzător de adînc sensul fenomenelor. Elocventă în această direcţie e poezia „Către pace", în care visul păcii este condiţionat de ştergerea nedreptăţilor naţionale şi sociale.

Complexa sa personalitate artistică manifestată în diversitatea de sentimente şi idei, în zbuciumul sufletesc şi căutare, se vădeşte evident, şi în originalitatea mijloacelor sale artistice. Versul popular, cu ritmul său sprinţar, cu imagini vioaie şi plastice este valorificat în poezii în care puritatea simţirii se îmbină cu limpezimea de cristal a cuvîntului („Şoimul", „Primăvara", „Floarea Oltului" etc.)

Ceea ce constituie, pe planul măiestriei de poet, aportul şi specificul lui Panait Cerna este genul de simbol creat de el, un simbol plin de realism şi de poezie prin care se relevă în imagini de o rară frumuseţe şi sugestivitate, idei şi simţiri nobile. De pildă floarea la Panait Cerna este simbolul sufletului omenesc plin de demnitate în vîltorile vieţii. Dacă în „Pîrîul şi floarea" floarea neştiutoare a rămas singură şi nefericită temîndu-se de clocotul izvorului, în schimb în „Floare şi genune" ea creşte fermă, curajoasă, splendidă în gingăşia ei care sfidează prăpastia.

Acesta a fost Panait Cerna, o floare gingaşă care în bătaia de vînturi şi ploi se închina razei de soare, care în bezna nopţii visa răsăritul zilei, o floare a cărui parfum suav îl respirăm cu dragoste azi, noi, oamenii din lumea pe care o aşteptase şi el, colo, pe margini de genună.

PÎRÎUL ŞI FLOAREA

Pîrîului se tînguieşte-o floare:
Ce blînd erai în vremuri mai senine!
Purtai în unde numai desmierdare.

Plecată peste valurile-ţi line,
Aveam tăria pururi lîngă mine,
Iar noaptea-mi coborai şi-o stea pe-aproape;

Vorbind mereu de cer, de paradisuri,
Îmi strecurai în suflet foc şi visuri,
Şi mă lăsai cu umede pleoape.

Şi mă plecam robită desmierdării,
Mireasma mea o dăruiam suflării,
Şi zi cu zi te-aveam mai drag, blajine.

Căci steaua mea trăia numai prin tine
Şi tu-mi trezeai viaţa fără nume —
Nelămuritul zbor spre altă lume;

De aceea îţi iertam, cînd, plin de teamă,
Îmi murmurai cuvinte de iubire —
Ci tu erai copil şi nu-ţi dai seamă...

...Dar vremea ţi-a răpit acea blîndeţe;
Tot creşti mereu, şi, fără stăpînire,
Azi îmi arunci cuvinte îndrăzneţe;

Azi, cerul meu numai arar se-arată —
De mult ce plîngi şi te frămînţi în spumă,
Mi-e faţa-n veci de lacrimi rîurată:

Iar cînd vorbesc cu steaua mea, vîltoarea
Îmi fură vorbele şi le sugrumă —

Şi astfel tu ne tulburi sărbătoarea...
Tot plîngi, şi chemi, şi blestemi: Vino! Vină!
Şi tot mă-ndoi... Dar ce sînt eu de vină,
Că tu îţi fărîmi trupul în vîltori?

Şi pentru ce-aş porni cu tine-n vale?
Să văd cum oglindeşti tot alte flori,
Plecate peste zîmbetele tale?

Prefă-ţi în aburi picurile grele,
Şi spulberă-ţi în vînt durerea toată,
Şi uită-mă singurătăţii mele!

Mi-e dor, mi-e dor de tihna de-altădată!...

Secă izvorul, cu durere mute,
Ca să-mplinească ruga ei fierbinte —
Dar cine nu ascultă-o rugăminte,
Chiar crudă, ce-a pornit de la o floare?

Fugi nebun pîrîul; dar cu dînsul
Se şterse şi a cerului icoană —
Ş-acolo unde-şi legănase plînsul,
Adînc brăzdată-l glia, ca o rană...

Pe ţărm pustiu jeleşte-acum o floare:
O, Doamne, unde mi-e pribeagul oare?
Hrăniţi-l, norilor, cu răpezi ploi!

Cu glas de neodihnă să se plîngă,
Să mă lovească, mijlocul să-mi frîngă —
Dar să mi-aducă cerul înapoi!...

Despre Chopin, varietatea repertoriului şi o scurtă prezentare biografică

(Urmare din pag. 1-a)

în Statele Unite. „Probabil că vom pleca în primăvara lui 57".

— Dar pînă atunci, vom vedea. Deocamdată aştept cu emoţie prima întîlnire cu publicul romînesc şi de aceea caut să mă pregătesc cît mai bine — intervine în discuţie d-na Stefanska.

Sper că ai fost de acum bine informat de către soţul meu. Cred că ţi-a spus totul în afară de vîrsta mea.

— Nici nu am întrebat.

— În sfîrşit, un ziarist discret.

Considerînd aceasta ca o ofensă, pregătesc revanşa, o speram plină de subtilitate.

— Ce credeţi despre lărgirea repertoriului unui pianist? Nu înseamnă o anumită limitare dacă execută lucrările unui singur compozitor? Intrebînd aceasta mă gîndeam la faptul că pianista poloneză ar fi trebuit să execute la noi, după cum grăiau afişele, aproape în exclusivitate Chopin.

— Am o părere foarte proastă despre asemenea pianişti.

Profund mirat, îmi permit să fac observaţia referitoare la alcătuirea programului, renunţînd la mult dorita subtilitate. D-na Stefanska zîmbeşte.

— A fost o greşeală a organizatorilor. Intr-adevăr voi cînta numai Chopin în recitalul de marţi seara. Dar vineri programul este cu totul altul decît cel afişat. Voi executa piese de Rameau, Myslivecek (compozitor ceh din secolul al XVIII-lea) Scarlatti, Bach-Bussoni, Mozart (Sonata în do major). Iar în partea a doua a programului Beethoven (Sonata opus 31). Chopin, Liszt (Rapsodia a 12-a).

— Sînteţi deci pentru varietate?

— Da şi nu. Cred că un pianist trebuie să urmărească atît perfecţionarea execuţiei unor piese care răspund în mod deosebit personalităţii sale, incluse în repertoriul permanent, cît şi lărgirea acestui repertoriu.

— Dar o anumită specializare, spre repertoriul clasic sau modern, să zicem, i-aţi sfătui pe tinerii interpreţi?

— Eu nu-i apreciez pe acei pianişti care nu execută bucăţi din repertoriul clasic. Acesta este pîinea mea de toate zilele. O bună pregătire trebuie să urmeze aceleaşi căi evolutive ca şi cele pe care a mers muzica. Desigur compozitorii moderni trebuie cîntaţi, dar nu numai ei. Inţelegi cred că, compozitori ca Debussy, Respighi, Procofiev sau alţii de aceeaşi talie îi consider de acum clasici ai muzicii.

Ajunşi cu discuţia la compoziţie dl. Stefansk vorbeşte despre cîţiva creatori polonezi, cum ar fi Lutoslawski, Malawski sau Spisak. (O compoziţie a lui Spisak va fi cîntată în primul concert al Filarmonicii, care se pregăteşte pentru turneul în R.P. Polonă). Şi discuţia continuă despre curentele din muzica poloneză de azi, despre largile contacte stabilite cu străinătatea şi alte multe informaţii şi opinii.

— Am uitat să vă spun: fiica noastră este şi ea pianistă. A debutat la 12 ani cu orchestra Filarmonică din Wroclaw.

— Deci trei pianişti.

— Da, şi şase piane într-o singură casă.

Discuţia începută cu aproape două ore în urmă se încheie:

— Veniţi la recital, voi reuşi poate mai bine acolo, cu ajutorul pianului — să arăt cum îl înţeleg pe Chopin.

La mulţi ani, Dmitri Şostakovici

Dmitri Şostakovici a împlinit azi 50 de ani...

Gîndul mă poartă involuntar cu 11 ani în urmă... In Ateneul Romîn, greu lovit de pe urma bombardamentelor, nu se mai ţineau concerte şi repetiţii. Filarmonica repeta într-o sală din actualul sediu al Institutului de petrol şi gaze iar concertele aveau loc la „Aro". La pupitrul de dirijor se afla George Enescu care, împreună cu orchestra, desluşea tîlcul primei lucrări sovietice ce avea să se cînte în ţara noastră după eliberare: Simfonia a VII-a, a Leningradului, de Dmitri Şostakovici. Repetiţiile înaintau şi încetul cu încetul partitura prindea glas: glas de senină şi ameninţătoare linişte, de durere şi deznădejde, de sfîşiere şi nostalgie, de avînt eroic, putere, glorie şi victorie. Marile frumuseţi ale simfoniei se dezvăluiau în faţa muzicienilor care la cîteva zile după aceea aveau să le prezinte marelui public. George Enescu — animatorul interpretării — declara cu acest prilej:

„Il consider pe Şostakovici ca unul din cei mai mari muzicanţi de astăzi. Simfonia a VII-a a Leningradului este o compoziţie de mare clasă, a unui muzician cu un talent covîrşitor, posedînd o tehnică perfectă... În această operă Şostakovici nu se inspiră atît de mult, după obiceiul compozitorilor ruşi, din folclor. Ea are teme cu totul noi: temele războiului şi suferinţelor pe care le-a îndurat Leningradul în timpul asediului său, timp în care a compus simfonia a VII-a".

Faima acestei simfonii, cu un program atît de interesant şi de o asemenea forţă expresivă, făcuse înconjurul Bucureştiului încă înainte de prima audiţie. Atunci numele lui Dmitri Şostakovici a „irupt" în viaţa noastră muzicală. Acest nume s-a statornicit apoi în programele concertelor noastre, în conştiinţa muzicală a publicului romînesc.

Încetul cu încetul au prins viaţă în faţa ascultătorilor noi lucrări de Şostakovici, a început să se profileze drumul creator al marelui compozitor, drum bogat în roade dar şi în ocolişuri şi căutări artistice. Nici nu putea fi altfel cînd era vorba de un compozitor foarte fecund. La 29 de ani el declara: **„Nu mă tem de nici o greutate. S-ar putea să fie mai comod şi mai sigur să urmezi cărări bătătorite, dar aceasta este**

plictisitor, neinteresant şi nefolositor". Cuvinte care ar trebui să pună pe gînduri mulţi compozitori. Căutarea drumurilor noi cu care să-şi poată sluji arta şi poporul nu a fost, cum era şi firesc, uşoară. Adesea Şostakovici a suferit eşecuri. Operele „Nasu" şi „Lady Macbeth" din gubernia Mţensk au fost criticate pentru că experimentele originale îl făcuseră pe compozitor să piardă din vedere receptivitatea publicului căruia trebuie să se adreseze. Alte lucrări păcătuiesc pentru că, în căutarea maximei accesibilităţi, cad în simplism şi banal. Alături de aceste semne de impas se ridică însă monumental impunătorul bloc de opere şostakoviciene cu ale căror frumuseţi muzica sovietică, muzica contemporană se mîndreşte. Simfonia I-a de Şostakovici — lucrarea de diplomă la conservator, scrisă la 18-19 ani (1924-1925) — deschidea un ciclu din care, de la a V-a la a X-a, fiecare în felul ei, constituie adevărate poeme despre om, despre sufletul şi viaţa lui. In ele Şostakovici prezintă o lume foarte variată — de la cea a flagelului războiului şi a luptei împotriva stihiilor din viaţă, la cea a zburdălniciei copilăreşti, de la profunda meditaţie filozofică asupra tragicului din viaţă, la exploziile de elan tineresc. Ultimele cvartete de coarde, cvartetul cu pian, concertele pentru solişti şi orchestră, pagini din lucrările vocal-simfonice ca şi ciclurile de cîntece — adîncesc şi lărgesc această lume. Este lumea unui om înaintat contemporan, percepînd cu sensibilitate tragediile vieţii, cunoscînd bucuriile şi sublimul ei. Este lumea unui mare umanist, care preţuieşte ceea ce este mai frumos în om, dar cunoaşte şi adevărul despre tot ce ameninţă această frumuseţe, care iubeşte cu pasiune viaţa, fericirea şi ştie ce pericole o pîndesc. Este lumea unui mare şi înaintat artist-filozof, care caută adevărul şi exprimă — de cele mai multe ori fără înconjur şi într-o formă artistică înaltă — roadele acestor căutări.

Tocmai aceste trăsături fac ca opera sa să fie un izvor la care vin să soarbă adevăr, frumuseţe, milioane de iubitori de muzică. Cei din patria noastră au avut fericitul prilej să audă în prima audiţie, de curînd, marea Simfonie a X-a, în concepţia interpretativă de mare profunzime a lui Constantin Silvestri. Este aşteptat cu interes concertul de vioară, ciclul de cîntece pe versuri populare evreieşti şi... simfonia a XI-a la care lucrează compozitorul în prezent.

Dmitri Şostakovici este îndrăgit la noi. Ii dorim viaţă lungă spre mîndria muzicii, spre mîndria omului.

La mulţi ani, Dmitri Dmitrievici Şostakovici!

F. SCHAPIRA

O experienţă ce trebuie folosită

(Urmare din pag. 1-a)

ce mai larg. Toate prilejurile erau folosite pentru a sprijini această acţiune a Comitetului raional P.M.R. Negru Vodă. La preschimbarea documentelor U.T.M. secretarii comitetului raional U.T.M. au discutat cu fiecare utemist pentru a-l convinge să intre împreună cu părinţii în gospodăria colectivă sau întovărăşire, iar cu cei din întovărăşiri să intre în gospodăria colectivă. Utemistul Amza Menan din organizaţia U.T.M. din satul Cotu Văii, în urma acestei discuţii a lămurit pe tatăl şi unchiul său să intre în întovărăşire, iar Bălaşa Didina din organizaţia U.T.M. a gospodăriei colective din Plopeni — a adus în întovărăşire pe Vasile Todeanu, Bălaşa Didina şi Nicolae Balaur.

INTREBARE: Pentru că a venit vorba despre utemişti, vă rugăm să ne spuneţi mai pe larg cum aţi reuşit să-i antrenaţi să sprijine cooperativizarea?

RASPUNS: Am vorbit doar despre felul cum i-am pregătit pe activiştii noştri şi despre succesele unora dintre ei. Ar fi trebuit poate să spun încă de la început că principala sarcină a activiştilor era să muncească cu masa utemiştilor, să-i antreneze pe ei înşişi în această mare acţiune.

Trebuiau în primul rînd lămuriţi.

Şi, la colectiviştii din Palazu Mare, Straja, Cumpăna, au văzut tinerii din Bărăganu, Filimon Sîrbu şi din alte comune, poate nu pentru prima oară, dar mult mai amănunţit, care este viaţa celor ce muncesc în comun pămînturile.

Cunoaşterea avantajelor cooperativizării agriculturii se făcea şi prin vizionarea de piese de teatru, filme, conferinţe documentate asupra recoltelor obţinute în sectorul particular şi în cel cooperatist. Astfel, piesa „Mireasa desculţă" prezentată de Teatrul de Stat din Constanţa a fost vizionată de aproximativ 800 tineri din raionul nostru. Alţi 600 tineri au vizionat filme legate de cooperativizare; în fiecare sat s-au ţinut conferinţe. Brigăzile artistice în cea mai mare parte formate din utemişti şi tineri neutemişti, propagandiste neobosite ale noului care se dezvoltă, alcătuiau cu multă grijă repertoriile care cuprindeau piese, cîntece, recitări din viaţa în gospodăria colectivă şi întovărăşire. Exemple în acest sens pot fi date brigăzile artistice din Chiriacescu, Comana şi din alte sate.

Odată convinşi, peste 260 utemişti au fost antrenaţi, alături de membrii de partid, în echipele de lămurire. Numeroşi utemişti din gospodării de stat, S.M.T.-uri şi din şcoli au scris părinţilor sau au discutat personal cu aceştia despre cooperativizare. Metoda principală pe care o foloseau toţi aceştia pentru a putea susţine temeinic problema cooperativizării în faţa sătenilor era comparaţia între roadele obţinute de colectivişti şi întovărăşiţi şi cele obţinute de ţăranii muncitori cu gospodărie individuală.

Ea a fost folosită şi de Voinea Gheorghe, secretarul comitetului U.T.M. din comuna Olteni. El a lămurit 5 familii (şi în primul rînd pe mama sa) să intre în gospodărie. De asemenea împreună cu echipa din comună a îndreptat spre întovărăşire 20 de familii. Lucrurile nu au fost totuşi aşa de simple. O discuţie nu a fost deajuns spre a avea ca rezultat un nou colectivist sau întovărăşit.

Iancobski Ioana din Olteni are 3 copii şi recolta nu le ajungea niciodată la îndestularea casei. Cele 7 hectare, lucrate cu mijloace rudimentare, nepraşite sau neplivite la timp, dădeau roade slabe. Şi totuşi această familie nu vroia în ruptul capului să intre în colectivă. Voinea trecea mereu pe la ei dar nu reuşea să afle care-i cauza îndărătniciei care reunea această familie. Zilele se scurgeau fără nici un rezultat. Degeaba le tot vorbea el de Petre Bogdan care deşi muncise singur luase 7.000 kg. cereale, că putuse să-şi refacă locuinţa şi că are acum o gospodărie îndestulată. Ştiau şi ei toate acestea că doar le era vecin, dar... A aflat pînă la urmă pricina: Vasilică, cel mai mic dintre copii, îndrăgise într-atît cei doi boi ce-i aveau, încît nu vroia să-i dea la colectiv. Cînd mama sau ceilalţi fraţi aduceau vorba de colectiv, Vasilică începea să-i convingă cu... plînsul. Aci era buba. Mezinul s-a dovedit însă destul de înţelegător cînd a aflat că dacă-i harnic, la colectiv poate avea în grijă nu doi boi ci mai mulţi, ba chiar şi cai. De atunci, el a început să-i zorească pe ceilalţi. In martie au intrat la colectivă. Pînă acum cei 4 au peste 300 zile-muncă; de asemenea şi-au refăcut şi casa. Perseverenţa tov. Voinea Gheorghe s-a dovedit eficace.

INTREBARE: Ce ne puteţi spune despre contribuţia utemiştilor la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor?

RASPUNS: E necesar să vă spun de la bun început că, deşi am obţinut realizări de seamă în această direcţie, totuşi ne-au mai rămas încă multe de făcut.

În gospodăriile colective şi întovărăşiri au fost create 69 echipe ce cuprind 966 tineri, echipe care au contribuit din plin la aplicarea regulilor agrotehnice, la mărirea producţiei la hectar şi la întărirea disciplinei în muncă. Multe din aceste echipe sînt fruntaşe pe gospodărie, aşa cum este aceea din gospodăria colectivă Comana condusă de utemistul Mircea Gheorghe.

Organizaţiile U.T.M. au îndrumat pe tinerii colectivişti să ia în primire şi să întreţină atelajele. In urma acestui îndemn, un număr de 529 tineri au în primire atelaje pe care le întreţin în bune condiţiuni. Gospodari de frunte s-au dovedit a fi cei din organizaţiile U.T.M. Dulceşti, Pecineaga, Topraisar şi altele.

Comitetul raional U.T.M. şi organizaţiile de bază au dat de asemenea importanţă pregătirii celor mai buni tineri pentru munci de răspundere. Astfel, în prezent sînt 3 tineri preşedinţi de gospodării colective, 28 brigadieri, 36 socotitori. Un ajutor preţios în îmbunătăţirea muncii în unităţile cooperatiste l-au adus şi cei 56 ingineri şi tehnicieni utemişti care au antrenat tineretul la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective şi întovărăşirilor.

Dezvoltarea sectorului zootehnic a constituit şi ea o preocupare pentru organizaţiile U.T.M. Pentru aceasta ele au recomandat pe cei mai buni utemişti să fie îngrijitori de animale. Aşa sînt Sava Ion, brigadier zootehnic la gospodăria colectivă Topraisar, Agiacai Peuzi, brigadier la gospodăria colectivă Osmancea, care îngrijesc cu atenţie animalele ce le sînt date în răspundere.

De asemenea, legătura mai strînsă între brigăzile de tractorişti şi cele de cîmp ale colectiviştilor, a contribuit şi ea la întărirea acestor unităţi socialiste.

Spuneam mai înainte că avem multe încă de făcut pentru întărirea sectorului socialist. Se întîmplă deseori (deşi nu e de dorit) ca după o muncă susţinută, activitatea să se domolească pentru un timp. Cam aşa s-a întîmplat şi la noi. Ajutasem la înfăptuirea acţiunii de cooperativizare şi acum, cînd trebuiau consolidate noile unităţi socialiste, slăbisem elanul. Trecerea întovărăşirilor la forma superioară — gospodăria colectivă — şi consolidarea economico-organizatorică a acestor unităţi cooperatiste din sate a fost lăsată un timp să meargă de la sine.

Aşa de pildă, sînt domenii în care unele organizaţii U.T.M. nu numai că au o contribuţie mică, dar le-au neglijat cu desăvîrşire şi pentru aceasta ne facem vinovaţi şi noi, activiştii comitetului raional U.T.M. Care sînt acestea?

Nu toate organizaţiile U.T.M au luat atitudine hotarîtă împotriva utemiştilor care dovedeau şi dovedesc lipsă de grijă faţă de bunul obştesc, cum este cazul celor de la gospodăria colectivă Independenţa.

Faptul că lucrările efectuate de tineri la gospodăria colectiva Mangalia nu erau de calitate, sau că unii tineri şi chiar utemişti nu participă la muncă, cum sînt cei din Tuzla, au fost cunoscute de noi dar n-am luat măsuri de îndreptare. Cunoscînd această situaţie, ar fi trebuit să ne preocupe mai mult calificarea tinerilor, creşterea răspunderii, a conştiinţei lor.

Analiza periodică a muncii noastre pe care am făcut-o împreună cu activiştii raionului, dar mai ales plenara comitetului raional de partid ne-au pus în faţă toate rămînerile în urmă pentru lichidarea cărora am şi pornit la treabă.

Grija pentru bunul obştesc, lucrările de calitate vor sta permanent în atenţia noastră.

Acum, la noi în raion se munceşte pentru a ajuta întovărăşirile să meargă înainte, să treacă la forma superioară — gospodăria colectivă. In această acţiune nu vom mai tărăgăna lucrurile: oamenii sînt de-acum instruiţi, propagandiştii vor fi şi ei alături de activişti în munca de lămurire. De asemenea, vom folosi toate manifestările, în special cele cultural-artistice, pentru a populariza munca şi roadele în gospodăriile colective.

Succesul muncii în gospodării colective şi întovărăşiri presupune însă folosirea unor înaintate metode de lucru a pămîntului, de creştere a animalelor. Folosirea metodelor noi depinde de oameni, de nivelul lor cultural, de cunoştinţele lor agro-zootehnice. De aceea noi nu vom uita că ne revine o mare răspundere: aceea a ridicării nivelului cultural şi de cunoştinţe profesionale a tinerilor din sectorul socialist.

★

Departe de a fi epuizat tot ceea ce se putea spune despre munca utemiştilor din raionul Negru Vodă, regiunea Constanţa, dusă pentru transformarea socialistă a agriculturii, socotim totuşi că răspunsurile date de tovarăşul Constantin Nicolae pun la îndemîna organelor şi organizaţiilor U.T.M. o experienţă care trebuie folosită.

ANGELA AVRAMESCU

ACTUALITATEA pe scurt

Lucrări edilitare prin muncă voluntară

Ce e nou în raionul Griviţa Roşie? Multe. Pe strada Dobrogeanu Gherea a fost predat elevilor anul acesta un nou local de şcoală, o clădire modernă cu 7 clase.

In raza raionului s-au amenajat prin muncă voluntară 14 spaţii verzi cu o suprafaţă de 12.000 m. pătraţi. Tot prin muncă voluntară locatarii au pavat 18 străzi iar alte 14 au fost pavate din fondurile bugetare.

Obiceiul a devenit frecvent

Locatarii acestui raion au schimbat înţelesul proverbului care spune: Socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din tîrg. Ei merg la sfat şi pînă nu-şi realizează ce au în gînd nu pleacă.

— Vrem să tragem lumină pe stradă.

— N-avem fonduri acum.

— Daţi-ne materiale şi ne priveşte pe noi.

Aşa s-au electrificat anul acesta în raionul „Griviţa Roşie" 68 de străzi, dintre care numai 8 din fonduri bugetare. Cetăţenii şi-au împodobit străzile plantînd pînă acum aproape 6000 de arbori. Celor mai harnici cetăţeni sfatul popular le-a distribuit 1000 de pomi fructiferi pentru plantat în curţi.

Tot anul acesta în cadrul raionului s-a extins reţeaua de gaz metan la centrele muncitoreşti din Bucureştii Noi şi de pe Bulevardul 1 Mai.

GH. CIRSTEA

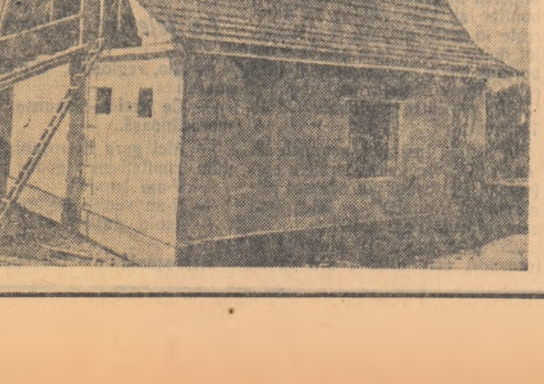
Cărămizi din... lemn

Aţi aruncat vreodată o cărămidă în apă? Şi fără această încercare sînteţi siguri că ea nu va pluti. Iată însă că un produs obţinut de curînd de către întreprinderea de exploatare şi industrializare a lemnului din Codlea întruneşte această calitate. Ea depăşeşte cu mult volumul cărămizii obişnuite înlocuind circa 14 cărămizi. Greutatea este de 14 kg. în loc de 45 kg. cît ar fi însemnat greutatea cărămizilor înlocuite. Lista de calităţi a acestui produs nu se încheie aci. Noul material de construcţie este termo şi fono izolant, nu este inflamabil şi are o apreciabilă rezistenţă: 23,500 kg. pe centimetru cub.

De peste două luni, colectivul de tehnicieni în frunte cu directorul Tiberiu Penţel a studiat prospectul sovietic al cărămizilor prefabricate şi a pus la punct procedeul. A instalat o linie tehnologică şi a produs primele 2—3.000 de bucăţi. În 6 zile clădirea din fotografia alăturată a fost construită.

Acum desigur că sînteţi curioşi să ştiţi din ce este fabricat noul produs. Aflaţi că prefabricatul rezistent şi neinflamabil se prepară din... lemn. Da, din lemn, sau mai precis din rumeguş de lemn legat prin liant de ciment. În curînd şi alte întreprinderi vor prelua acest procedeu şi poate, recurgînd la procedee moderne, vom reuşi ca peste noapte să ne ridicăm pentru uzul personal — dacă nu un palat ca uriaşul din poveste — cel puţin... o locuinţă individuală.

G. PETRE

In piaţa „28 Martie"

Oamenii muncii din Capitală se aprovizionează pentru iarnă.
In fotografie: un aspect din piaţa „28 Martie".

Vestitori ai noului

Steagul e la Cîmpina

Pe muncitorii întreprinderii „Electromontaj"-Cîmpina îi cunoaşteţi poate doar din auzite, sau străbătînd munţii, v-aţi minunat de reţeaua de înaltă tensiune, întinsă peste stîncile abrupte. Cine a plantat uriaşii piloni de oţel? Probabil nu v-aţi întrebat. In rîndurile ce urmează voi încerca să vă prezint un singur moment din munca prestată de electromontori pe culmile pierdute în nori.

...Se împrimăvăra. In vale, pe străzile oraşului, oamenii veniţi la odihnă se plimbau liniştiţi. Suflarea călduţă ce adia dinspre nord le mîngîia plăcut feţele. Oare mai sus, pe versantul muntelui, la fel se prezenta vremea? Nu. Către cota 1600 vîntul se încinoşa, iar mai departe, pe masivul acoperit de zăpadă şuiera a pustiu. Acolo unde albul zăpezii lucea orbitor înfruntînd rafalele vîntului care încerca să măture orice le sta în cale, electromontorii din echipa condusă de Nicolae Davidoiu se învîrteau în jurul colosului de oţel culcat pe stîncă. „Il vom putea ridica în picioare? Vor rezista cablurile de ancorare?" — se întrebau muncitorii. Motorul de ridicare porni să păcăne grăbit. Inimile oamenilor să bată mai energic. Incet, încet, centimetru, cu centimetru, vîrful pilonului se îndrepta către cer în poziţia în care va încremeni decenii şi decenii.

Atunci, în minutele cînd otgoanele metalice, groase cît braţul unui bărbat, vibrau ca nişte fire de aţă, nimănui nu-i era permis să comită o greşeală. Comunistul Mihail Urlăţeanu, utemiştii Ilie Nicolae, Vasile Blegu şi ceilalţi membri din echipă executau cu mişcări repezi, sigure, operaţiile ce le fuseseră încredinţate. Biruind aceleaşi greutăţi, lucrau pe munte şi echipele conduse de Constantin Stăncescu, Ion Runcu, Gheorghe Crăciun şi altele, cuprinzînd în total sute de muncitori. Munca lor perseverentă le-a adus un binemeritat succes: steagul roşu de întreprindere fruntaşă pe ramură.

Echipa condusă de Nicolae Davidoiu înalţă pe culmile munţilor un pilon de înaltă tensiune.

Corespondent
RADU POPOVICI

Se califică pe şantier

Pe şantier, la Galaţi, au venit tineri brigadieri din toate părţile, să reconstruiască vechiul oraş dunărean. Mulţi dintre ei stăpînesc de acum o meserie; alţii au venit s-o înveţe pe şantier. Dar mulţi au venit pe şantier de la coarnele plugului şi au plecat zidari, betonişti, electricieni ori cu alte meserii. Cu cîtva timp în urmă, de pildă, s-a deschis o şcoală de calificare pentru zidari.

Harnici la lucru, tinerii brigadieri dovedesc aceeaşi rîvnă şi la învăţătură. Despre Gheorghe Munteanu, Nicolae Ionache, Gheorghe Dobre, Vasile Mogîldea, Trandafir Ionete, se spun numai vorbe de laudă.

In curînd şi alţi tineri brigadieri vor păşi pragul şcolilor de calificare, vor deveni elevi. Nu peste mult timp pe şantierul de reconstrucţie a oraşului Galaţi se vor deschide şcoli care vor califica noi muncitori: fierari-beton şi dulgheri.

Corespondent
AUREL MOCANU

Uite apa — nu e apa...

De cîţiva ani, locatarilor blocurilor muncitoreşti din cartierul Ferentari din Bucureşti li se promite întruna că apa va ajunge şi la etajele II şi III şi nu vor mai fi nevoiţi să o care în căldări şi oale de la parter. Apa însă tot încăpăţînată ca mai înainte a rămas şi mai sus de etajul II nu vrea să urce nici în ruptul capului.

Tovarăşii de la I.G.L. şi de la Sfatul popular raional Lenin s-au gîndit să ajute apei, s-o forţeze chiar, să suie mai sus. Au hotărît să construiască un puţ de o mare adîncime şi o staţie de pompare. Pînă aici toate-s bune. Această hotărîre a umplut de bucurie inimile locatarilor mai ales după 1 septembrie 1955, cînd lucrările au început şi luaseră avînt. Dar (şi aici nedoritul dar), „Intreprinderea 2 construcţii" a întrerupt lucrările cu ocazia încheierii anului calendaristic. De atunci şi pînă acum numai intervenţii din partea I.G.L.-ului şi motivări şi refuzuri din partea serviciului tehnic (şef tov. V. Höflich) al „Intreprinderii 2 construcţii".

Ca urmare, deşi puţul de 200 metri adîncime e gata de mai mult de o jumătate de an, lucrările nu pot înainta fiindcă bazinul de beton de la gura lui nu e încă finisat. Degeaba se preocupă celelalte două întreprinderi („3 construcţii" şi „Electromontaj") de procurarea materialelor şi de executarea lucrărilor contractate cu I.G.L. dacă „Intreprinderea 2 construcţii" (director tov. P. Petrov) tergiversează reînceperea lucrărilor într-un mod cu totul condamnabil. Pînă cînd această atitudine? Pînă cînd cei peste o mie locatari de la etajele II şi III vor continua să care apa în căldări pe scări?

C. ZARZALIN

Lucrările Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez

Ședința din 22 septembrie

PEKIN 23 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 22 septembrie, la Pekin au continuat lucrările Congresului al VIII-lea pe întreaga Chină al Partidului Comunist Chinez.

Primul care a luat cuvîntul la ședința din 22 septembrie a fost **Den Țzi-huei**, șeful secției pentru munca la sate a C.C. al Partidului Comunist Chinez, care a analizat problema alianței dintre clasa muncitoare și țărănime.

După victoria revoluției, a spus Den Țzi-huei, în cursul construirii socialismului și în procesul înfăptuirii industrializării, cele 500 milioane de țărani ocupă ca și pînă acum un loc deosebit de important. Tocmai în aceasta, constă particularitatea fundamentală a revoluției chineze. De aici reiese că înțelegerea justă a rolului important al țăranilor, rezolvarea justă a problemei alianței dintre muncitori și țărani este nu numai garanția fundamentală a victoriei revoluției chineze, ci și garanția fundamentală a victoriei construcției socialiste.

Trecînd prin revoluțiile democrată și socialistă, Partidul Comunist Chinez a acumulat o bogată experiență în cursul celor peste 30 de ani ai mișcării țărănești, în condițiile întăririi continue a alianței dintre muncitori și țărani.

Den Țzi-huei s-a ocupat apoi de problemele dezvoltării continue a agriculturii Republicii Populare Chineze. El a subliniat că în procesul înfăptuirii industrializării este necesar să se respecte o concordanță între dezvoltarea industriei și a agriculturii, să se dezvolte producția agricolă prin toate mijloacele și în mod eficace ceea ce corespunde atît intereselor industrializării, cît și intereselor de perspectivă ale țăranilor și actualelor lor cerințe arzătoare.

Este necesar, a spus Den Țzi-huei, să se rezolve just problemele relațiilor dintre stat și țărani, mai ales în ce privește relațiile dintre acumularea fondurilor de stat și consumul individual al țăranilor. Pentru construcția socialistă pe scară largă este necesar ca agricultura să dea anumite fonduri de acumulare. Dacă însă fondurile vor fi acumulate în cantitate prea mare, prea repede, astfel încît nivelul de trai al țăranilor n-ar crește anual ci ar scădea chiar, aceasta ar provoca nemulțumirea țărănimii și va aduce prejudicii alianței dintre muncitori și țărani, ar împiedica mersul cu succes înainte.

In cadrul cooperativelor, a subliniat vorbitorul, trebuie stabilite relații juste între cooperativa în ansamblu și membrii ei luați în parte, contribuindu-se astfel la desfășurarea activității maselor largi de membri ai cooperativelor. In domeniul repartizării produselor în cooperativă trebuie respectată linia „să reținem mai puțin, să repartizăm mai mult", adică linia spre „asigurarea nevoilor producției colective paralel cu grija pentru necesitățile de trai ale membrilor cooperativei". La rezolvarea problemei relațiilor dintre membrii cooperativei trebuie aplicată politica „luării în considerație a intereselor celor două părți", și anume politica „grijii pentru interesele țăranilor săraci și țăranilor mijlocași membri ai cooperativei". Ca și pînă acum partidul trebuie să înfăptuiască politica sprijinirii pe țăranii săraci și a alianței trainice cu țăranii mijlocași.

Este necesar, a arătat Den Țzi-huei, ca partidul să continue întărirea conducerii și a muncii ideologico-educative în rîndurile țăranilor. Este necesar să învățăm să folosim cooperativele — această școală a socialismului — pentru a întări, în viața de toate zilele și în activitatea de producție a țăranilor, educarea lor socialistă și colectivă și pentru a obține ca alianța țăranilor cu clasa muncitoare să se întărească și mai mult din punct de vedere politic, economic și ideologic și ca țăranii, sub conducerea partidului și a clasei muncitoare, să meargă victorios înainte.

S-a dat apoi cuvîntul lui **R. Radmaneș**, secretar general al Partidului Popular din Iran. Lupta eroică a poporului chinez, a spus el, este cea mai strălucită pagină în lupta țărilor coloniale și dependente, Partidul Comunist Chinez a tradus în viață previziunile marelui Lenin, a dezvoltat învățătura marxist-leninistă. In lupta sa, poporul iranian soarbe forțe din experiența chineză.

S-a dat apoi citire mesajului de salut din partea C.C. al Partidului Comunist din Tailanda. Succesele poporului chinez, se spune în mesajul de salut, întăresc încrederea poporului Tailandei în lupta sa pentru un viitor minunat.

He Lun, care a prezidat ședința, a dat cuvîntul lui **L. Morris**, membru al Comitetului național al Partidului muncitoresc progresist din Canada, care a salutat delegații la congres în numele partidului său.

Congresul a fost salutat apoi de **V. Pessi**, secretar general al Partidului Comunist din Finlanda.

După aceea s-a dat citire telegramei de salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist din Olanda.

S-a dat apoi cuvîntul lui **Gao Fin** (organizația de partid a provinciei Ținhai). In cei șapte ani de la eliberare a spus el, organizația de partid a provinciei, sub conducerea Comitetului Central, a promovat politica egalității și unirii tuturor naționalităților. S-a desfășurat o muncă importantă în domeniul dezvoltării economiei și culturii. In prezent, în regiunile rurale ale provinciei, 92% din gospodăriile țărănești s-au unit în cooperative agricole de producție de tip superior. Anul acesta, producția globală de cereale din Ținhai a sporit de 2,5 ori în comparație cu anul 1949. Efectivul de vite a crescut în aceeași perioadă de peste două ori. Această provincie, care în trecut ducea lipsă de cereale, aprovizionează în prezent cu cereale alte regiuni ale țării. Concomitent cu dezvoltarea producției, s-a îmbunătățit considerabil viața materială și culturală a populației. Puterea de cumpărare a populației de toate naționalitățile a crescut în medie de peste două ori.

A luat apoi cuvîntul **Țzian Nan-sian**, rectorul universității „Țin-hua". El a vorbit despre munca instituțiilor de învățămînt superior. Sarcina care stă în prezent în fața instituțiilor de învățămînt superior a subliniat vorbitorul, constă în pregătirea de lucrători cu înaltă calificare pentru economia națională. In acest domeniu au și fost obținute anumite succese. După crearea R. P. Chineze și pînă în prezent numărul studenților în instituțiile de învățămînt superior a crescut cu aproape 270.000 de oameni. Dar problema îmbunătățirii calității învățămîntului necesită încă o mare atenție.

A urmat la cuvînt unul din cei mai bătrîni delegați la Congres, **Lin Bo-țziul**, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez. El și-a consacrat cuvîntarea necesității studierii profunde a marxism-leninismului — știință care a deschis Chinei calea spre o viață nouă.

A luat apoi cuvîntul **L. Sharkly**, secretar general al Partidului Comunist din Australia. Partidul Comunist din Australia, a declarat el, este însuflețit de succesele strălucite obținute în industrializarea Chinei. Subliniind contribuția poporului chinez la lupta pentru pace, el a spus că Partidul Comunist din Australia se pronunță cu hotărîre pentru principiile coexistenței pașnice.

In cadrul congresului **H. Bagdaș**, secretar general al Partidului Comunist din Siria și Liban a rostit o amplă cuvîntare. Congresul dvs., a spus el, a făcut bilanțul experienței dvs. în construcția patriei și a elaborat o linie justă a transformării Chinei într-o mare putere industrială, socialistă. Bagdaș a relevat uriașa importanță a Congresului al VIII-lea al P. C. Chinez.

Luînd apoi cuvîntul reprezentantul Partidului Comunist din Guatemala, a transmis un cald salut comuniștilor din China din partea comuniștilor din Guatemala care duc în prezent o luptă grea în ilegalitate.

E. Läevlien, președintele C. C. al Partidului Comunist din Norvegia, a spus în cuvîntarea sa că, China, în calitatea sa de nouă și importantă membră a marii familii a statelor socialiste, sub conducerea victorioasă a Partidului Comunist, a reafirmat încă odată justețea ideii marxism-leninismului.

Reprezentantul Partidului Comunist din Chile, care a luat apoi cuvîntul, a transmis Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez un salut frățesc din partea comuniștilor și tuturor păturilor democratice ale populației din Chile.

Adresîndu-se Congresului, **G. Ohman**, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Suedia, a spus că toți comuniștii din Suedia și toți oamenii muncii din această țară urmăresc cu mare interes și admirație transformările istorice care au loc în China, sub conducerea Partidului Comunist Chinez.

La tribuna congresului a urcat apoi **Li Sian-nian**, locțiitor al premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze și ministru de Finanțe al R. P. Chineze. El s-a referit la problema prețurilor pe piață. In prima perioadă după eliberare, a spus Li Sian-nian, China a trebuit să înfrunte consecințele războiului de 12 ani și inflația care dura de multă vreme. Războiul și fluctuația prețurilor au dezorganizat puternic producția industrială și agricolă, au produs o mare disproporție între prețurile produselor industriale și cele agricole. Totodată industria și comerțul capitalist, care aveau în acel timp o mare greutate specifică, se caracterizau prin acțiuni speculative, iar forțele economice ale statului erau încă foarte slabe în ceea ce privește conducerea pieții. Ținînd seama de această situație, partidul s-a orientat din timp spre stabilizarea hotărîtă a prețurilor. Continua reglementare a prețurilor, efectuată ulterior, a favorizat dezvoltarea producției și a corespuns cerințelor folosirii, îngrădirii și transformării industriei și comerțului capitalist.

Pentru lărgirea pieței, stimularea dezvoltării producției și îmbunătățirea vieții poporului, a arătat Li Sian-nian, există două căi. Prima este reducerea prețurilor mărfurilor industriale. Insă, în condițiile concrete existente în China, un mare efect îl are folosirea celei de a doua metode — creșterea salariului și a prețurilor de achiziționare la unele produse ale agriculturii și ale ramurilor sale auxiliare.

Den In-ciao, vicepreședinte al Federației democrate a femeilor din China, care a luat apoi cuvîntul, s-a oprit asupra problemelor mișcării femeilor din China.

Ședința din 22 septembrie s-a încheiat prin cuvîntarea rostită de delegatul **Li Sian-șan** (organizația de partid din provincia Sîciuan, care s-a oprit asupra problemelor dezvoltării creșterii animalelor în această provincie.

Ședința din 23 septembrie

PEKIN 24 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: La 23 septembrie a avut loc o nouă ședință a Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez. Primul care a luat cuvîntul la ședință a fost **Lai Jo-iui**, președintele Federației sindicatelor din întreaga Chină. El a arătat că în prezent cea mai importantă sarcină a clasei muncitoare este de a dezvolta producția, a ridica neîncetat forțele de producție ale țării și a transforma China într-o mare putere socialistă industrială.

Noi trebuie să educăm masele de muncitori și funcționari, a spus în continuare Lai Jo-iui, în spiritul înțelegerii juste a intereselor statului și în același timp să organizăm pe oamenii muncii pentru a-și apăra propriile lor interese.

Lai Jo-iui a subliniat rolul controlului exercitat de mase asupra activității întreprinderilor pentru descoperirea și lichidarea la timp a lipsurilor din activitatea administrației.

Lai Jo-iui a subliniat că sindicatele trebuie să fie pătrunse de spiritul democratismului. In orice împrejurări, principalele metode de muncă ale sindicatelor trebuie să fie convingerea, educarea, atragerea și antrenarea maselor. In sindicate metodele administrative nu-și au locul.

S-a dat apoi cuvîntul șefului delegației Partidului Comunist din Maroc, **Ali Iata**. Transmițînd un salut frățesc comuniștilor chinezi, el a declarat că poporul marocan este unanim în recunoștința sa față de poporul chinez pentru victoria repurtată asupra imperialiștilor, victorie care a însemnat un prețios ajutor pentru poporul marocan în cucerirea libertății și independenței sale.

Din partea Partidului Comunist din Ceylon, congresul a fost salutat de Vickremasinghe.

Delegații la congres au fost salutați de reprezentantul Partidului Socialist Popular din Cuba.

S. R. Shrest, membru al C. C. al Partidului Comunist din Nepal, a declarat că hotărîrile Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez vor exercita o influență asupra întregii lumi, mai ales asupra Asiei, întrucît ele vor avea o mare însemnătate aplicînd în practică marxism-leninismul în condițiile concrete din Asia.

După victoria Revoluției din Octombrie în Rusia, a spus în cuvîntarea sa reprezentantul Partidului Comunist din Grecia, **Strimgos**, victoria revoluției chineze este evenimentul cel mai important. Această victorie însuflețește poporul grec la lupta pentru independența sa națională.

Delegații la congres au ascultat cu mare atenție cuvîntarea rostită de **Li Li-san**, șef adjunct al secției industriei și transport din cadrul C.C. al P.C. Chinez, care a vorbit despre greșelile sale devioniste de stînga și despre felul cum partidul, urmînd principiul educației cadrelor sale, i-a dat posibilitatea să-și îndrepte prin muncă greșelile comise.

In încheiere, Li Li-san a declarat că este întrutotul de acord cu cuvîntul introductiv rostit de Mao Țze-dun, cu raportul politic prezentat de Liu Șao-ți, cu raportul prezentat asupra modificărilor în statutul partidului prezentat de Den Siao-pin și cu raportul lui Ciu En-lai asupra propunerilor cu privire la cel de-al doilea plan cincinal.

Delegatul Organizației de partid din provincia Șandun, **Liu Ciuan-in** care a luat apoi cuvîntul, a vorbit despre rolul comuniștilor în dezvoltarea agriculturii.

După aceasta, a luat cuvîntul **Tan Cijen**, șeful adjunct al Direcției politice generale a Armatei Populare chineze de eliberare. El s-a ocupat de problemele organizării armatei. In prezent, a subliniat el, a început o nouă etapă în organizarea armatei, etapă care se caracterizează prin îmbunătățirea armamentului și tehnicii ei, ceea ce a avut ca urmare o serie de schimbări în sistemul comandamentului, organizării, pregătirii de luptă în armată. Actuala reorganizare pe scară largă a armatei — a spus el — este determinată de noua situație care s-a creat după victoria Revoluției în China și este rezultatul unei lupte îndelungate. In prezent, Armata Populară Chineză de eliberare s-a transformat într-o armată care dispune de toate genurile de arme. S-a pus capăt descentralizării conducerii din perioada bazelor revoluționare, au fost obținute succese în pregătirea de luptă a soldaților și ofițerilor, în însușirea de către ei a armamentului modern și a tehnicii militare, în întărirea spiritului organizatoric și a disciplinei. Tan Cijen a arătat că recenta trecere de la înrolarea voluntară în armată la sistemul serviciului militar obligatoriu, de la asigurarea în natură a ofițerilor la achitarea soldelor în bani, precum și introducerea gradelor militare și a sistemului de decorare a militarilor cu ordine și medalii pentru meritele lor, au și început să aibe o influență pozitivă asupra întregii activități militare și a situației armatei. Trebuie subliniat, a spus Tan Cijen, că aceste succese sînt indisolubil legate de studierea experienței înaintate a forțelor armate ale Uniunii Sovietice.

Subliniind în continuare marea însemnătate a tehnicii într-un război modern, Tan Cijen a semnalat rămînerea în urmă existentă încă în acest domeniu și a cerut să se depună eforturi maxime pentru biruirea acestei rămîneri în urmă, astfel ca în decurs de cîțiva ani să se ajungă din urmă armamentele țărilor înaintate din punct de vedere tehnic.

Sîntem convinși, a declarat în încheiere Tan Cijen, că întregul efectiv al armatei populare chineze de eliberare, însuflețit de istoricul congres al VIII-lea al P.C. Chinez, va lichida lipsurile existente și se va uni și mai strîns în jurul partidului, va depune maximum de eforturi pentru îndeplinirea integrală a sarcinilor trasate armatei de către partid și țară.

Congresul a mai fost salutat de **Furenberg**, șeful delegației Partidului Comunist din Austria, de **Woog**, secretarul general al Partidului Muncii din Elveția, de reprezentantul partidului „Vanguardia Popular" din Costa Rica.

In numele comuniștilor din Noua Zeelandă, congresul a fost salutat de **Oderson**, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist din Noua Zeelandă.

Delegații și oaspeții la congres au întîmpinat cu căldură cuvîntarea lui **M. Wilner**, șeful delegației Partidului Comunist din Israel.

La congres s-a dat citire și saluturilor din partea partidelor comuniste din Turcia, Portugalia și Tunisia.

Ședința din 24 septembrie

PEKIN 24 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 24 septembrie Congresul al VIII-lea al P.C. Chinez și-a continuat lucrările.

In ședința din 24 septembrie prima a luat cuvîntul **Țai Cian**, secretară a Comitetului pentru munca în rîndurile femeilor de pe lîngă C.C. al P.C. Chinez. Vorbitoarea și-a consacrat cuvîntarea problemelor pregătirii și educării femeilor.

Țzia To-fu, șeful cancelariei a 4-a a Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, s-a ocupat în cuvîntarea sa de dezvoltarea industriei ușoare a R.P. Chineze. In cadrul ședinței a luat de asemenea cuvîntul **Ezian-hua**, prim secretar al Comitetului de partid al provinciei Cijențzian.

Delegații au fost salutați de **Buhali**, prim secretar al Partidului Comunist din Algeria; **Terrasas**, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Mexic, **Nielsen**, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist din Danemarca, **Saad**, secretar general al partidului comunist din Ecuador, și de reprezentanții partidelor comuniste din Paraguay și Bolivia.

Delegația P. M. R. a sosit la Șanhai

PEKIN 24 (Agerpres). — In dimineața zilei de 22 septembrie a sosit la Șanhai venind cu avionul de la Pekin, delegația Partidului Muncitoresc Romîn. Pe aeroport tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, Leonte Răutu, Vladimir Gheorghiu și Nicolae Ciorolu, au fost primiți de Vei Ven Bo, secretar al Comitetului Orășenesc al Partidului Comunist Chinez, Tziu Min, președinte al Uniunii sindicale orășenești activiști de partid, reprezentanți ai presei locale. In cursul după amiezii, membrii delegației însoțiți de Sin Sen Go, vicepreședinte al Consiliului popular orășenesc, au făcut o scurtă plimbare pe străzile orașului, au vizitat magazinul Universal de Stat numărul 1 și unul din magazinele mixte de stat particulare, au admirat priveliștea orașului de la înălțimea etajului 18 al hotelului Șanhai.

Seara, membrii delegației au asistat la un spectacol de gală.

De peste hotare

Țările arabe sprijină Egiptul

CAIRO 24 (Agerpres). —TASS transmite: După cum transmite postul de radio Cairo, la 24 septembrie, în orașele Er-Briad, Damasc și Cairo a fost dată concomitent publicității declarația comună cu privire la rezultatele conferinței șefilor celor trei state arabe — regele Saud al Arabiei Saudite, președintele Siriei Șukri Kuatli și președintele Egiptului, Gamal Abdel Nasser.

In declarație se spune că conferința sprijină întrutotul poziția adoptată de Egipt în problema Canalului de Suez.

Participanții la conferință consideră că interesele țărilor care folosesc Canalul de Suez pot fi asigurate prin tratative cu Egiptul — proprietarul Canalului de Suez. Aceste tratative trebuie duse în spiritul Cartei O.N.U., în spiritul hotărîrilor conferinței de la Bandung, fără nici un fel de presiuni sau dorință de a impune în mod unilateral vreo hotărîre.

In comunicat se menționează că conferința s-a desfășurat într-o atmosferă de „solidaritate de nezdruncinat a țărilor arabe".

Nasser a vizitat Arabia Saudită

CAIRO 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 septembrie președintele Egiptului Nasser s-a înapoiat la Cairo, venind din Arabia Saudită, unde a luat parte la o consfătuire cu regele Saud și președintele Siriei, Șukri Kuatli.

Anglia și Franța au cerut convocarea Consiliului de Securitate

PARIS (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, guvernele Franței și Angliei au adresat președintelui Consiliului de Securitate cererea de a se convoca la 26 septembrie Consiliul de securitate pentru a dezbate problema Canalului de Suez.

Știri din NewYork confirmă că Nunez-Portuondo, președintele Consiliului de Securitate al O.N.U., a convocat Consiliul de securitate pentru 26 septembrie.

In legătură cu aceasta, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei a declarat la o conferință de presă că Anglia „va continua să sprijine pe deplin asociația țărilor care folosesc canalul" și va căuta să obțină ca propunerile făcute de „comitetul lui Menzies" guvernului egiptean să fie sprijinite de Organizația Națiunilor Unite.

Comentînd cererea adresată de Anglia și Franța Consiliului de Securitate, comentatorul politic al agenției Press Association își exprimă părerea că pînă în prezent guvernul englez s-a abținut de la acest pas, întrucît unii din partenerii săi „nu au fost întotdeauna de acord că o astfel de orientare a acțiunilor este actuală și rezonabilă". „In prezent — scrie comentatorul, — Anglia și Franța ridică această problemă în cadrul Consiliului de Securitate, dar fără participarea S.U.A.".

12 piloți polonezi au sosit în Egipt

CAIRO 23 (Agerpres). —TASS transmite: La 22 septembrie, răspunzînd invitației administrației egiptene a Canalului de Suez au sosit 12 piloți din Republica Populară Polonă pentru a lucra pe canal.

Piloții egipteni au cîștigat bătălia Suezului

CAIRO 24 (Agerpres). — După cum relatează corespondentul Agenției Asociated Press, piloții egipteni „au cîștigat bătălia" Suezului. Ei reușesc să asigure navigația normală prin Canal „biruind furtunile de nisip și greutățile navigației".

Corespondentul amintește că în primele șapte zile după plecarea piloților francezi și englezi, navigatorii egipteni au reușit să piloteze 253 de vase prin Canalul de Suez. Atunci cînd guvernul Egiptului a naționalizat Compania Canalului de Suez la 26 iunie, subliniază corespondentul, doar 24 de piloți egipteni se aflau în serviciul companiei, iar alți 16 își terminau stagiul de pregătire la Port Said. Acești 40 de piloți egipteni, cărora li s-au adăugat alți 40 de egipteni cu o experiență destul de redusă în ce privește navigația, au reușit să asigure navigația prin canal după ce cei 140 de piloți francezi și englezi au părăsit Egiptul în urma ordinelor primite de la fosta Companie a Canalului de Suez.

După plecarea de la canal a piloților străini, scrie corespondentul, în fața piloților egipteni s-a ridicat „o sarcină care părea imposibil de realizat. Indeplinind această sarcină egiptenii au săvîrșit o faptă de necrezut".

Departamentul de stat se opune plecării piloților americani în Egipt

WASHINGTON 23 (Agerpres). In legătură cu cererea celor zece piloți americani care, după cum s-a anunțat, au cerut să li se elibereze pașaport pentru Egipt spre a lucra pe Canalul de Suez, un purtător de cuvînt al Departamentului de Stat a declarat că guvernul american, va depune eforturi pentru a-i convinge pe cei zece piloți să nu plece în Egipt".

Presa americană recunoaște eșecul Conferinței de la Londra

NEW YORK 23 (Agerpres). — Comentariile presei americane în legătură cu încheierea conferinței separate de la Londra în problema Suezului, oglindesc dezorientarea unor anumite cercuri care contau că presiunile exercitate împotriva Egiptului și încercările de a-l sili să renunțe la drepturile sale legitime asupra Canalului de Suez, vor găsi la Londra un sprijin larg.

Despre caracterul nereal al încercărilor americanilor de a intimida Egiptul și de a-l sili cu ajutorul „boicotului economic", să renunțe la drepturile sale relatează Margaret Higgins, corespondenta la Washington a ziarului „New York Herald Tribune".

Higgins afirmă că „Statele Unite au renunțat la orice intenție de a evita într-un viitor apropiat ca navele comerciale să treacă prin Canalul de Suez, deoarece Canalul funcționează cît se poate de eficace".

Higgins reproduce informația agenției Associated Press că, potrivit declarațiilor unor „persoane oficiale" Ministerul de Finanțe al S.U.A. „va interzice navelor americane să achite taxele pentru folosirea Canalului de Suez direct Egiptului".

NEW YORK 24 (Agerpres).— In legătură cu încheierea conferinței separate de la Londra în problema Suezului presa americană constată eșecul politicii puterilor occidentale în Orientul Apropiat.

„New York Times" publică de asemenea relatarea unui corespondent al agenției Associated Press intitulată: „Ambasadorii consideră că Occidentul a suferit un eșec serios în problema Suezului".

PEKIN. — La 22 septembrie, a avut loc la Pekin o întrevedere între conducătorii Partidului Comunist Chinez și delegația Partidului Comunist din Germania. La convorbire au participat din partea Partidului Comunist Chinez — Mao Țze-dun, Ciu En-lai și Ciu De, din partea Partidului Comunist din Germania — Max Reimann și Franz Herzner.

MOSCOVA. — Printr-un decret al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., compozitorul D. D. Șostakovici, artist al poporului al U.R.S.S., a fost decorat cu ordinul Lenin cu prilejul împlinirii a 50 de ani, de la nașterea sa.

DELHI. — După cum anunță agenția France Presse, primul ministru al Indiei, Nehru, a plecat pe calea aerului în Arabia Saudită unde va rămîne timp de patru zile. Premierul indian vizitează Arabia Saudită la invitația regelui Ibn Saud.

BELGRAD. — La 22 septembrie a sosit la Belgrad venind din Sofia cu un tren special o delegație parlamentară bulgară. Delegația este condusă de Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar și membru în prezidiul Adunării Populare. Delegația este alcătuită din 15 deputați.

ULAN-UDE. — La 20 septembrie a sosit în orașul sovietic Ulan-Ude într-o vizită neoficială I. Țedenbal, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole.

Dulles încearcă să intimideze Egiptul

NEW YORK 24 (Agerpres). — După cum anunță din Washington agențiile americane, la 23 septembrie, într-un interviu transmis de posturile de televiziune, secretarul de stat al S.U.A. Dulles a declarat din nou că S.U.A. caută prin „toate forțele" să rezolve problema Canalului de Suez „pe baza dreptului internațional și a dreptății". Explicînd ce înțelege el prin aceste expresii, Dulles a declarat că țările occidentale nu vor accepta „ceva ce ar fi mai puțin" ca administrarea internațională a canalului.

In Statele Unite se acordă atenție acelor pasaje din discursul lui Dulles unde a vorbit despre eventualitatea unui război în regiunea Canalului de Suez. Aceste declarații sînt calificate ca o tactică de intimidare. „Dacă nu vom putea elabora un sistem echitabil care să recunoască drepturile celor care folosesc canalul a spus între altele Dulles — atunci nu cred să se poată face la nesfîrșit apel să nu recurgă la forță". Dulles a afirmat că amestecul anglo-francez în Egipt ar putea provoca un război de lungă durată, dar în același timp a subliniat cu insistență că S.U.A. nu doresc să folosească forța.

Secretarul de stat, a declarat că are „o părere bună" despre cererea adresată de guvernele Angliei și Franței Consiliului de Securitate, dar a adăugat că nu este „rezonabil să se pună problema în scopul examinării fondului ei, atît timp cît asociația țărilor care folosesc canalul nu va fi definitiv constituită".

Căutînd să prezinte „asociația țărilor care folosesc Canalul de Suez" ca o soluție de compromis, care nu ar prezenta o primejdie pentru Egipt, Dulles și-a exprimat părerea că asociația poate fi recomandată în calitate de „măsură provizorie", prevăzută de articolul 40 din Carta O.N.U. (Se știe însă că în conformitate cu acest articol al Cartei, „măsurile provizorii" recomandate de Consiliul de Securitate „nu trebuie să prejudicieze drepturile, pretențiile sau situația părților interesate". Firește că „Asociația țărilor care folosesc canalul", știrbind drepturile legitime ale Egiptului, nu se poate încadra în această definiție).

Intenția S.U.A. de a exercita și în viitor presiuni asupra Egiptului este dovedită de declarația lui Dulles în care „recomandă lui Humphrey, ministrul finanțelor S.U.A., să ceară ca armatorii americani să depună taxele „pentru trecerea prin canal" la contul fondurilor egiptene blocate în S.U.A. și să nu le plătească „direct guvernului egiptean".

Vizita lui N. S. Hrușciov în Iugoslavia

BELGRAD 24 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele din Belgrad anunță că la 23 septembrie N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. și Iosip Broz Tito președintele R.P.F. Iugoslavia, au vizitat șantierul naval „Ulianik" din Pola, asistînd la lansarea pe apă a navei „Ulianik".

Tovarășii N. S. Hrușciov și Iosip Broz Tito au felicitat pe membrii comitetului conducerii șantierului naval pentru succesele obținute.

După vizitarea șantierului naval, oaspeții s-au îndreptat spre hotelul „Riviera" unde colectivul muncitoresc al șantierului naval din Pola a oferit o recepție în cinstea lor.

N. S. Hrușciov și președintele Tito au părăsit Pola îndreptîndu-se pe yahtul „Podgorka" spre insula Brioni.

A. I. Mikoian și N. A. Muhitdinov s-au reîntors la Moscova

MOSCOVA 24 (Agerpres). — La 24 septembrie s-au reîntors la Moscova pe bordul avionului „T.U.-104", venind de la Pekin, A. I. Mikoian, conducătorul delegației Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, și N. A. Muhitdinov, membru al delegației.

U.R.S.S. acordă ajutor economic Poloniei

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite: In legătură cu cererea guvernului Republicii Populare Polone cu privire la acordarea de ajutor economic Poloniei, guvernul sovietic, călăuzindu-se de năzuința de a contribui la dezvoltarea continuă a economiei Republicii Populare Polone, a examinat în mod favorabil cererea susmenționată și la 18 septembrie anul curent a fost semnat la Moscova un protocol în legătură cu această problemă.

Protocolul prevede acordarea de către Uniunea Sovietică Poloniei în cursul anului 1956, a unui credit de 100.000.000 de ruble aur și livrări de mărfuri necesare economiei naționale a Poloniei (cupru, cauciuc, grăsimi). Creditul va fi acordat cu o dobîndă de 2% și va fi rambursat prin livrări de mărfuri poloneze în cursul anilor 1957—1960, în cote anuale egale.

Guvernul sovietic a consimțit la amînarea pe o perioadă de 4-5 ani a plăților pe care trebuia să le facă guvernul polonez, pe baza creditelor acordate anterior Poloniei sub formă de livrări de utilaj în vederea construirii de întreprinderi industriale.

Guvernul sovietic a consimțit de asemenea ca guvernul polonez să achite datoriile restante, rezultînd din împrumuturile acordate Poloniei în perioada 1947—1949, nu în aur sau în valută liber convertibilă, ci prin livrări de mărfuri poloneze către U.R.S.S.

Protocolul a fost semnat din partea sovietică de I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior, iar din partea Poloniei de T.B. Dietrich, ministrul Finanțelor.

Noutăți despre tineretul lumii

Tineretul albanez se pregătește pentru festival

Tineretul albanez se pregătește activ pentru cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. In țară a fost creat un Comitet Național pregătitor în frunte cu Ramiz Alia, ministrul Invățămîntului și Culturii. Zilele trecute comitetul a examinat problema acțiunilor care vor fi întreprinse în cadrul pregătirilor pentru Festival. In mai 1957, va avea loc la Tirana o spartachiadă republicană a colectivelor sportive; iar în luna iunie — un concurs național al colectivelor artistice. Se vor acorda premii pentru cel mai bun cîntec de masă, pentru cea mai bună nuvelă, cea mai bună poezie și piesă într-un act.

Ziarul de tineret „Zerii Rinis" a publicat apelul adresat de Comitetul Național de pregătire a tuturor tinerilor și tinerelor din țară. Comitetul cheamă tineretul să participe în modul cel mai activ la pregătirea celui de al VI-lea Festival Mondial.

Procesiune de doliu la Limasol (Cipru)

După cum relatează corespondentul din Limasol (insula Cipru) al agenției Reuter, la 22 septembrie tineretul din acest oraș a organizat o procesiune de doliu în memoria celor trei tineri ciprioți participanți la mișcarea națională de eliberare, spînzurați din ordinul autorităților engleze.

Participanții la procesiune au parcurs străzile orașului purtînd coroane împletite cu panglici pe care erau scrise numele celor executați. Coroanele au fost depuse în mod solemn pe piedestalul monumentului Eroilor din centrul orașului.

La sosirea detașamentului de soldați englezi, participanții la procesiune s-au împrăștiat.

In 24 de ore

MANAGUA. — Corespondentul din Managua (Nicaragua) al agenției United Press, anunță un atentat împotriva vieții președintelui republicii, Somos. Asupra lui Somos au fost trase șase focuri de armă. Atentatorul a fost împușcat de gardă. Starea lui Somos, care este rănit, nu inspiră îngrijorare. Guvernul a decretat starea de asediu.

HAGA. — La Haga s-a anunțat oficial că președintele fracțiunii parlamentare a partidului Muncii, Bürger, a acceptat propunerea reginei de a studia posibilitățile formării noului guvern olandez. Bürger a început tratative cu diferiți oameni politici din țară.

ROMA. — La 22 septembrie a plecat la Varșovia o delegație parlamentară italiană, care va vizita Polonia la invitația Seimului polonez.

OTTAWA. — Primul ministru al Canadei, Saint Laurent, a declarat la 21 septembrie, că guvernul canadian a aprobat vînzarea către Israel a 24 de avioane de vînătoare cu reacție de tip „Sabre".

PEKIN. — La 23 septembrie Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze a primit pe membrii misiunii culturale italiene, condusă de fostul premier, Ferruccio Parri.

Informații

● Luni dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind din Grecia, delegația guvernamentală romînă condusă de Ana Toma, prim locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, care a vizitat Tîrgul internațional de mostre de la Salonic.

● Duminică a plecat în R. P. Bulgaria, delegația R.P.R., care va participa la lucrările Comisiei permanente petru colaborare economică și tehnico-științifică în domeniul agriculturii între țările membre a Consiliului de ajutor economic reciproc, care vor avea loc la Sofia.

Din delegație fac parte Marin Stancu, ministrul Agriculturii, Petre Moldovan, locțiitor al ministrului Agriculturii și Sergiu Vrejbă, vicepreședinte al Comitetului de stat al planificării.

Noul complex G. M. A.

Comentarii la un dialog

După cum bine este ştiut, la 1 IULIE a. c. mişcarea noastră de cultură fizică şi sport a marcat un eveniment însemnat: a fost introdus noul complex sportiv. G.M.A *Ce a adus nou acest complex G.M.A.? Pe scurt: el este mai legat de particularităţile de vîrstă, asigură o continuitate mai mare în activitatea sportivă şi în desfăşurarea mai temeinică a pregătirii fizice a tineretului. În plus, s-au adus unele modificări în obţinerea acestei insigne.*

Toate acestea sînt clare, evidente. N-ai decît să citeşti noul regulament al complexului sportiv G.M.A. S-ar fi cuvenit ca de îndată, chiar a doua zi după intrarea în vigoare a noului complex, activiştii sportivi, atît ai U.T.M. cît şi ai C.C.F.S. să însufleţească viaţa sportivă de masă. Din păcate trebuie să afirmăm că într-un mare număr de organizaţii de bază U.T.M. nu s-a luat nici cea mai mică măsură pentru popularizarea şi trecerea normelor G.M.A.

Neînţelegerea faptului că introducerea noului complex G.M.A. este un lucru însemnat pentru mişcarea noastră de cultură fizică şi sport s-a observat, din păcate, şi la activişti cu munci de răspundere.

Relatăm pe scurt discuţia avută în urmă cu cîteva zile cu tovarăşul Voiculescu, şeful secţiei sport a Comitetului orăşenesc U.T.M. Bucureşti.

— Ne aflăm după jumătatea lunii septembrie. Ce aţi făcut pentru introducerea noului complex G.M.A.?

— Mai nimic! Doar şedinţele de la C.C.F.S. raionale. Acţiuni speciale, nimic.

— De ce?

— Nimeni nu ne-a spus că trebuie să luăm măsuri. Nu ştiam ce trebuie făcut.. Fără hotărîre scrisă nu merge...

— Oare nu reiese, evident, din noul complex ce sarcini revin organizaţiilor U.T.M.?

— Ba da. Dar nu cunoaşteţi munca pe la noi. Dacă nu mergi să arăţi comitetului orăşenesc un document scris, o hotărîre, nu eşti luat în seamă. Cunosc eu mai bine „condiţiile specifice"....

— Bine, dar ai fost pe teren. Chiar nimic nu se face?

— Nimic. Am fost la 5 întreprinderi din Capitală, printre care fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej". Nu se face nimic.. Nici comitetele raionale nu s-au mişcat încă.

Comentarii prea mari pe marginea acestui dialog nu-şi au rostul. Doar o completare. Deşi la sediul comitetului orăşenesc U.T.M. există noul regulament al complexului G.A.M., găsim de cuviinţă să amintim un fragment din capitolul I „Sarcinile şi conţinutul complexului sportiv G.M.A." din noul regulament:

„I — Complexul sportiv G.M.A. constituie baza sistemului de educaţie fizică din Republica Populară Romînă pentru a pregăti cetăţeni sănătoşi, curajoşi şi plini de viaţă, gata pentru munca de construirea socialismului şi apărarea scumpei noastre patrii, luptători hotărîţi pentru cauza păcii".

C. R.

Relatările lui Şt. Roman

Echipa masculină de volei a R.P.R., la Paris

La întoarcerea de la Paris, ne-am adresat tov. **Ştefan Roman**, căpitanul echipei masculine de volei a R.P.R. care ne-a relatat următoarele:

Întrecerile recentelor campionate mondiale de la Paris au scos în evidenţă marele progres făcut de unele echipe (de exemplu ale Belgiei, Olandei, R.D. Germane) echipe care aveau în trecut un nivel foarte scăzut. Se poate spune de asemenea că nivelul tehnic la care s-au desfăşurat meciurile a fost superior ediţiilor anterioare, participarea mult mai numeroasă, organizarea bună.

După cum ştiţi, la aceste campionate, echipele noastre s-au clasat atît la băieţi cît şi la fete pe locul doi, iar pe naţiuni, după un clasament neoficial făcut de ziarul l'Equipe pe locul I (în aceasta conţind locul ocupat de ambele echipe). Echipa noastră de băieţi a început slab acest campionat pierzînd primele două meciuri.

Echipa nu a descurajat însă după acest început ci, din contră, a căutat să facă tot posibilul să ne redrăsăm pentru a putea ocupa un loc fruntaş.

Şi am reuşit să ne clasăm pe locul doi.

În ceea ce priveşte echipa noastră de fete aceasta a fost numai la un pas de a cuceri primul loc. A fost întrecută numai de echipa U.R.S.S. Consider că cu o pregătire mai adecvată marilor întreceri şi cu o voinţă mai bună va putea obţine mult doritul titlu.

Organizarea a fost în general bună. Sistemul de desfăşurare a fost însă lung şi foarte obositor (9 meciuri în 10 zile). Publicul francez este un bun cunoscător al acestui joc, iar reprezentativele noastre s-au bucurat de o mare simpatie fiind încurajate — aş spune frenetic chiar — în tot timpul campionatelor.

Presa franceză a avut şi ea cuvinte bune la adresa noastră.

Intr-o discuţie particulară avută cu preşedinte Federaţiei Internaţionale de volei, acesta şi-a exprimat că echipele noastre au avut jocul cel mai complect şi că au dovedit că, datorită elementelor pe care le are sînt capabile încă de mari progrese, şi că ar dori să vadă jucînd.

Ne vom strădui să satisfacem exigenţele.

24—30 septembrie

O săptămînă bogată

Zilnic, pe terenurile sportive, în bazinele de înot sau în sălile de sport au loc mii şi mii de întreceri sportive. Din noianul acestora selecţionăm doar cîteva, care interesează în mai mare măsură pe amatorii de sport.

Joi, 27 septembrie, în sala Floreasca, începe prima mare competiţie internaţională a săptămînii: CAMPIONATELE INTERNAŢIONALE DE SCRIMĂ ALE R.P.R. Nu e greu de ghicit că această competiţie va avea foarte mulţi aderenţi. E doar prima ediţie a acestor campionate. În plus o participare valoroasă: italieni, polonezi, bulgari şi, bineînţeles, romîni. După cum se ştie trăgătorii italieni şi polonezi sînt socotiţi printre cei mai buni din lume. Aceştia vor avea însă adversari periculoşi în trăgătorii bulgari şi romîni.

Iubitorii atleticii grele vor putea să urmărească şi ei săptămîna aceasta o mare întrecere internaţională: sîmbătă şi duminică, în Capitală va avea loc ÎNTÎLNIREA INTERNAŢIONALĂ TRIUNGHIULARĂ LA HALTERE. Cu acest prilej îşi vor disputa întîietatea halterofili din R. P. Bulgaria, R. D. Germană (e posibil ca să participe o echipă unită formată din cele două reprezentative ale R. D. Germane şi R. F. Germane) şi R. P. Romînă. Două lucruri trebuie semnalate în legătură cu această întrecere:

1. Lupta foarte echilibrată la mai multe categorii. 2. Întrecerea constituie un foarte bun prilej de a constata şansele şi perspectivele unor concurenţi pentru Jocurile Olimpice.

O altă mare întrecere care va avea loc în Capitală sîmbătă şi duminică (la bazinele complexului „Dante Gherman") este ÎNTÎLNIREA REPREZENTATIVELOR NATAŢIEI DIN POLONIA ŞI ROMÎNIA.

„Turneul celor 3"

* Bucureştenii iubesc „sportul cu mănuşi", dovedesc reuniunile cu participarea boxerilor fruntaşi. Nimic nu dovedeşte mai bine acest lucru decît triumful succesului de public al „Turneului celor 3".

Maestrul emerit al sportului Gh. Fiat a coborît învins treptele ringului. Învingătorul său, Mihai Trancă, producea cea mai mare surpriză înregistrată în ultimul timp la box. A boxat slab Fiat? N-a adoptat tactica cea mai potrivită? Şi-a desconsiderat adversarul? Nu! Fiat şi-a apărat cu convingere şansele. Trancă a fost însă cel care a forţat victoria. El a urcat pe ring fără teamă de faima adversarului sau de rutina sa. A plecat decis la atac şi, boxînd curajos, tenace, s-a menţinut tot timpul la nivelul valorosului său adversar. În ultimul minut, urmărind cu perseverenţă punctele vulnerabile ale lui Fiat, a aplicat cu putere două lovituri: un upercut şi un croşeu. Rezultatul? L-a adus pe Fiat la un pas de K.O. Un exemplu cu două... concluzii: 1. un sportiv tînăr nu este niciodată „victimă sigură" în faţa unui sportiv cu mai multă experienţă şi 2. un meci de box nu se poate niciodată considera terminat decît după ultimul sunet de gong.

* Dacă Mihai Trancă a constituit un exemplu de felul în care un boxer se cuvine să-şi apere şansele, nu tot acelaşi lucru s-ar putea spune despre colegul său de antrenament, Constantin Iordache care pur şi simplu a refuzat permanent lupta în faţa lui Nicolae Linca. Dar atitudinea lui Iordache este şi mai negativă: el a fost acum doi ani campion al ţării şi în această calitate comportarea sa apare şi mai nejustificată!

* Sportivitate şi loialitate înainte de toate — această este legea de bază a sportivului şi a antrenorului de tip nou. De aceea, am auzit — cu satisfacţie — cum antrenorul Marcu Spakov s-a adresat antrenorului Ion Popa după ce elevul său Francisc Ambruş, fusese învins prin K.O. în mod cu totul neaşteptat:

— Dumitrescu merită felicitări. A cîştigat. Curînd va fi greu de învins. Încă o dată felicitări din toată inima!

Dinamo s-a antrenat „în familie"

Duminică dimineaţa, dinamoviştii bucureşteni s-au antrenat „în familie" în vederea meciului cu Galatasaray-Istanbul. Dinamo Bacău a dovedit a fi un adversar care ştie „să întindă" serios oricare echipă. Şi aşa a fost. Bucureştenii au fost conduşi o bună parte din repriza întîi cu 1—0. Aceasta (nu atît faptul că erau conduşi, cît felul cum se mişcau în teren), a produs multe necazuri antrenorului Gică Nicolae.

— Avem puncte nevralgice şi în apărare şi în atac — mi-a spus el. Nu ştiu ce au băieţii. — Şi Ene şi Voica merg slab".

Atacanţii combină prea mult. Regulat, atunci cînd ajung în careul de 16 m., în loc să tragă — interii sau centrul înaintaş deschid extremele! Jocul e moale, neînsufleţit, uneori confuz. Singurul Neagu depune rîvna pe care i-o cunoaştem cu toţii. Dar ce folos? Voica e deposedat de balon aproape regulat. El nu protejează de loc balonul, nu luptă ca să-l păstreze. Săriturile la mingile înalte sînt defectuoase şi atunci, cînd în lupta pentru balon Voica e învins, se năpusteşte „cu ochii închişi" peste adversar.

Şi, învins, scos din lupta pentru balon, interul dinamovist se uită neputincios la tuşe, la antrenorul Gică Nicolae.

— „Voica, cînd eu spun să ataci mai tare, nu înseamnă să te duci cu talpa la adversar..."

...Antrenamentul dinamoviştilor continuă. Se pare că comportarea de duminică, insuficientă, a fotbaliştilor care se vor deplasa la Istanbul, a fost determinată de faptul că întîlnirea a avut doar un caracter amical.

La 30 septembrie, însă, sperăm, situaţia se va schimba. În orice caz, meciul de la Istanbul trebuie privit cu seriozitate.

*

Ultimul antrenament al dinamoviştilor înainte de plecarea la Istanbul va avea loc mîine, tot în „familie" în compania echipei de juniori „Tînărul Dinamovist."

S. SPIREA

În fotografie, antrenorul Gică Nicolae şi tînărul jucător V. Anghel au fost doi dintre „spectatorii" care, de la tuşe, au urmărit cu interes jocul dinamoviştilor.

SĂ DISCUTĂM despre FOTBAL

Opiniile unui vechi internaţional

Ca vechi fotbalist şi ca antrenor (e drept doar de două luni) al unei echipe de categoria A, vreau să ridic unele probleme actuale ale fotbalului nostru şi, printre altele, felul în care se face selecţionarea jucătorilor chemaţi să reprezinte culorile patriei noastre în întîlnirile internaţionale.

Voi începe întîi cu selecţionarea. Să selecţionezi, este uşor de spus, dar mai greu, tare greu este să realizezi acest lucru. Mai cu seamă acum, cînd se observă o inconstanţă de formă, îngrijorătoare, la unele echipe, de la o etapă la alta. „Energia" Ploeşti, de pildă — echipă de unde au fost selecţionaţi cîţiva jucători pentru loturile A şi B în meciul cu Republica Populară Bulgaria (Anton Munteanu, Neacşu, Pereţ) după ce a învins pe actualul lider al campionatului, C.C.A., a pierdut meciul următor fără drept de apel, în faţa codaşei clasamentului — Dinamo Bacău. Asemenea exemple sînt destule. De unde această inconstanţă a echipelor noastre, a jucătorilor? În primul rînd, după părerea mea, aceasta se întîmplă datorită faptului că în echipele de categoria A ajung jucători talentaţi, dar formaţi unilateral. Unii ştiu numai să sprinteze pe extreme, dar nu ştiu să tragă la poartă din orice poziţie, alţii nu şutează decît dintr-o anumită poziţie, numai cu riscul, fiindcă aşa sînt obişnuiţi, alţii nu stopează decît într-un anumit fel etc.

Pe marginea acestui lucru fac o constatare. Facem sport de masă dar asta nu înseamnă să avem colective sub orice critică din punct de vedere al pregătirii tehnice. Pe de altă parte, echipele nu sînt sudate, nu s-au creat colective puternice peste tot, bazate pe relaţii de prietenie, încredere reciprocă, respect. Aceasta se datoreşte faptului că echipele îşi complectează de multe ori formaţiile nu cu jucători din oraşul respectiv, ci cu oameni din alte localităţi. În felul acesta, colectivul se sudează foarte greu. Nu este destul de dezvoltat simţul mîndriei ca să poarte mai departe tradiţia sportivă a clubului sau a oraşului respectiv. Foarte prost procedează C.C.F.S. cînd permite ca o serie de cluburi sportive (C. C. A., Dinamo etc.) să strîngă în Bucureşti jucătorii cei mai buni, vitregind în felul acesta echipele din ţară, care numai ele ştiu cît de greu au crescut jucătorii respectivi.

Jucătorii noştri nu sînt toţi formaţi destul de bine ca cetăţeni, nu duc o bună viaţă de familie, nu au o comportare sănătoasă morală, în afara antrenamentelor şi a meciurilor.

Prea puţin se preocupă colectivul de aceste probleme. De aceea se întîmplă bătăi pe teren, comportări nedemne de un sportiv.

În pauza dintre tur şi retur am fost 8 zile cu echipa noastră Locomotiva Timişoara, unde sînt antrenor de cîteva luni, la o casă de odihnă, la Teiuş. În acest timp, nici un jucător de al nostru nu a pus mîna să citească o carte de literatură sau sportivă, un ziar, o revistă.

Vreau să constat că C.C.F.S. a iniţiat o serie de întreceri ca cea a „golgeterilor" care, după mine, este în detrimentul calităţii jocului de fotbal. Această întrecere, în anul trecut, mai ales în ultima etapă din retur, n-a dezvoltat decît egoismul la jucători şi nu spiritul de echipă, de răspundere colectivă pentru scorul întîlnirii.

Toate acestea fac ca fotbalul nostru să se dezvolte prea lent faţă de alte ţări. Să nu ne mire atunci, că naţionala Bulgariei, care 21 de ani nu a reuşit să ne întreacă, ne-a întrecut în acest an, la scor.

Selecţionerii noştri de multe ori nu se orientează bine. Aşa, de pildă, se ştia că bulgarii practică un joc mai bărbătesc, de rezistenţă. Din echipa noastră au lipsit aceia care ştiu cum să înfrunte şi chiar să întreacă echipa Bulgariei. Ungaria, de pildă, a făcut cîteva experienţe care au costat-o scump. A scos jucătorii rutinaţi din echipă şi i-a înlocuit cu tineri. Cînd a văzut că gluma se îngroaşă, a rechemat în formaţie pe Hidegkuti, Buzanszki, Puşkaş, Grosics etc. şi a cîştigat cu 3—1 în faţa reprezentativei Iugoslaviei iar acum două zile a întrecut cu 1—0 la Moscova reprezentativa U.R.S.S. Selecţionata noastră a avut în faţă această experienţă. De ce s-a crezut că e bine să se facă şi la noi în domeniul fotbalului, „ţară fără bătrîni"? Oare trebuie separate între ele cele două generaţii de fotbalişti, care alcătuiesc echipa naţională? Nu, cred că este o greşeală serioasă. De altfel noi am plătit acest lucru. Ori cît de talentaţi sînt Constantin, Cacoveanu, Munteanu, Mihai etc. s-a văzut la ei lipsa de experienţă în meciurile internaţionale. Printre ei se simţea nevoia unui Petchowschi (în această perioadă, în vervă de joc). Şi de altfel Petchowschi nu este singurul jucător cu experienţă, în formă, care trebuia să fie în formaţie. Îmi amintesc din timpul cînd eram jucător de fotbal. Am fost în 27 de meciuri internaţionale portarul Romîniei. Dintre acestea doar 6 le-am pierdut, restul au fost cîştigate sau egale. Ţin minte meciul din 1938, de la Bucureşti, cu Ungaria, care s-a sfîrşit cu rezultatul de 1—1. Jucătorii rutinaţi din echipă: Bindea, Bodola, Baratki, Dobai, au desfăşurat, alături de cei tineri, un joc extraordinar.

Personal, consider necesar ca ziarul de tineret *„Scînteia tineretului"* să deschidă o discuţie publică despre fotbalul nostru. Aici este bine să fie invitaţi să-şi spună cuvîntul jucători, antrenori, foşti internaţionali, reporteri sportivi, arbitri, activişti sportivi, suporteri sau simpli spectatori.

DUMITRU PAVLOVICI
antrenor,
de 27 de ori internaţional în echipa Romîniei

N. R. — Redacţia îşi însuşeşte propunerea tov. Pavlovici şi pune la dispoziţie iubitorilor de fotbal, coloanele ziarului.

Cuplajul de pe stadionul „23 August"

★ Un pretendent serios la titlu
★ „Cazul" Locomotiva

Aşteptat cu un interes deosebit, cuplajul de duminică de pe stadionul 23 August, a atras în tribune peste 70 000 spectatori.

Primul joc al cuplajului: Progresul Bucureşti — Ştiinţa Timişoara. Acum, dacă am da comparativ, calificative celor două partide, fără îndoială că prima ar primi cu largheţă un binemeritat „excelent", pe cînd celei de a doua (Locomotiva-Energia), calificativul „insuficient" n-ar fi de loc... suficient.. în înţeles negativ, bineînţeles.

Trebuie spus că jocul Ştiinţei a entuziasmat pe acei care cunoşteau această formaţie ca o echipă exclusiv de luptă. Duminică însă, am revăzut o echipă care, pe lîngă combativitatea-i cunoscută, posedă acum serioase cunoştinţe tehnice. Jocul în adîncime, pase rapide şi schimburile de locuri, orientarea spre un joc ofensiv şi bărbătesc, toate acestea sînt „atu"-uri care ne întăresc convingerea că Ştiinţa Timişoara (antrenor Mladin Eugen) este o echipă demnă de locul pe care-l ocupă.

Merite aproape egale în realizarea unui spectacol de calitate îl au, fireşte fotbaliştii de la Progresul Bucureşti. De cîtva timp, observăm la bucureşteni un joc plăcut, ca dinamism al fazelor. Ei joacă bărbăteşte, însă uneori confundă noţiunea de joc bărbătesc cu intrările periculoase.

Nici nu trecuseră 25 minute din cel de al doilea joc, cînd de la tribuna a doua am văzut plecînd cîteva grupuri de spectatori. Nu era de crezut şi totuşi, din nefericire, întîlnirea dintre Locomotiva Bucureşti şi Energia Ploeşti a fost de o manieră pur şi simplu revoltătoare.

Dar tuturor celor care iubesc fotbalul nu le poate fi indiferentă o astfel de situaţie. „Cazul" Locomotivei — dacă poate fi numit astfel — este, după părerea noastră şi nu numai a noastră, foarte alarmant. Exemplul cel mai concludent este comportarea de duminică. Părînd lipsiţi complect de dorinţa de a lupta, de a învinge chiar, feroviarii au fost un simplu partener de antrenament.

Ce s-a ales din această echipă, în care cu toţii, ne puneam speranţe? Georgescu, în continuu regres, Neamţu, Copil, Ene II — de luni de zile pe tuşă, Stancu plafonat. Şi totuşi, cu cîtva timp în urmă, aceştia au fost elemente de bază chiar în echipele noastre reprezentative. Cu curaj se poate trage o concluzie: pregătirea fotbaliştilor de la Locomotiva Bucureşti nu este asigurată în condiţii bune, de actualii ei conducători.

R. CALARAŞANU

Incorigibilul Ozon

Fotbalul nostru a avut de-a lungul anilor puţini jucători de talia lui Ozon. Viteza şi subtilitatea jocului său, fineţea cu care stăpîneşte şi conduce balonul, fantezia sa derutantă, stîrnind panică în careul advers, perfecţiunea tehnică, orientarea tactică spontană — instinctivă aş zice — spre fotbal modern, practicat în adîncime, ar face din căpitanul echipei Progresul Bucureşti un fotbalist complect, admirat pe merit de iubitorii sportului cu balonul rotund.

Dintr-un anumit punct de vedere însă, se poate spune că maestrul sportului Titus Ozon e un jucător... prea complect. Ne-a demonstrat-o cu prisosinţă — pentru a cîta oară? — în meciul de duminică cu Ştiinţa Timişoara. Ingeniozitatea şi superioritatea sa tehnică slujesc adesea drept arme pentru ridiculizarea inadmisibilă a adversarilor: subtilitatea se face simţită şi atunci cînd faultează discret, pe neobservate, dar pe deplin.. eficace: fantezia sa se exercită de preferinţă în simularea faulturilor (atunci cînd n-a fost atins — vorba ceea — nici măcar cu o floare) ceea ce îi adaugă galoane de „mare artist", cu atîta autenticitate se trînteşte la pămînt şi se svîrcoleşte în pretinsele spasme ale durerii. În schimb, fineţea îi dispare cu totul cînd e vorba să protesteze la deciziile arbitrului sau să pretindă (cu o ostentaţie foarte pe placul unei anumite „galerii") sancţionarea unor faulturi sau handsuri imaginare.

În faţa „magicianului" balonului Titus Ozon ne scoatem pălăria. Dar aceasta nu îndreptăţeşte la indulgenţă în faţa incorigibilului scandalagiu Ozon, ale cărui apucături de pe terenul de joc n-au nimic comun cu morala noastră sportivă.

Ziariştii, iubitorii fotbalului, toţi cei care preţuiesc însuşirile acestui jucător de mare clasă, nu trebuie să obosească chemîndu-l la ordine, cerîndu-i imperios să azvîrle definitiv la gunoi tot bagajul de mahalagisme cu care apare pe teren şi — mai ales — prevenind pe tinerii jucători talentaţi (unii, cum este Costea, „învaţă" şi ce-i rău de la Ozon) de influenţa sa dăunătoare în acest sens.

Incorigibilul Ozon trebuie să se elibereze de tot ce murdăreşte şi înjoseşte remarcabilul său talent.

MIHAIL LUPU

O PARTIDĂ ECHILIBRATĂ

Corespondenţă specială din Moscova

Tribunele Stadionului Central „V. I. Lenin" din Moscova au fost duminică arhipline. Cu toate că vremea nu era favorabilă, peste 100 000 de spectatori şi-au ocupat locuri în tribunele stadionului.

La ora 15, jucătorii ambelor echipe au ieşit pe teren la fluierul de început al arbitrului francez Devillers.

După tradiţionala ceremonie mingea este pusă în joc de Puşkaş, interul echipei maghiare însă imediat jucătorii sovietici pun stăpînire pe joc şi domină primul sfert de oră. Ei se apropie de multe ori şi pun în pericol poarta oaspeţilor. Streltov trage însă de mai multe ori pe lîngă poartă. Ritmul impus de înaintaşii sovietici creşte. Apărarea oaspeţilor face eforturi vizibile pentru a împiedica deschiderea scorului, iar înaintarea arareori iniţiază contraatacuri. În minutul 16 al primei reprize, la un asemenea contraatac, o combinaţie a înaintaşilor maghiari Hidegkuti-Şandor şi Czibor se termină cu un gol.

Fotbaliştii sovietici continuă să aibă iniţiativa şi sînt decişi să schimbe acest rezultat dar portarul Grosits şi apărarea sînt la post şi apără excepţional. Înaintarea oaspeţilor se bazează mai mult pe tripletă în care se evidenţiază Puşkaş.

În repriza secundă fotbaliştii sovietici luptă din răsputeri să modifice scorul, dar echipa maghiară e toată în apărare. Şi nu se poate spune că înaintaşii sovietici nu au avut posibilităţi de a marca. Karpati salvează echipa sa de la un gol gata făcut, respingînd de pe linia porţii. Într-o altă situaţie Ilin ratează o mare ocazie trăgînd afară de la 2—3 metri. Jocul a devenit şi mai încordat pe măsură ce se apropia sfîrşitul partidei. Atacanţii sovietici trag din toate poziţiile la poartă. De altfel, cu trei minute înainte de sfîrşitul partidei ei marchează dar arbitrul nu acordă pe motiv de ofsaid.

Astfel cu toată dominarea teritorială a echipei sovietice, au învins oaspeţii. Înfrîngerea e la limită şi rezultatul putea foarte uşor să fie şi altul. Echipele au fost sensibil egale. Ambele au avut ocazii pe care le-au ratat. Trebuie să remarcăm că lupta a fost încordată, iar uneori presărată cu durităţi. Adesea fotbaliştii ambelor echipe preferau jocului tehnic un joc în forţă.

După terminarea meciului am stat de vorbă cu conducătorii echipelor. Iată ce ne-a declarat antrenorul maghiar BUKOVI:

„A fost un joc greu pentru noi. Cu eforturi deosebite am reuşit să cîştigăm. Remarc din echipa sovietică pe Netto şi Streltov. Iaşin a apărat bine. Ambele echipe au recurs prea des la un joc dur, brutal. Acestea trebuie să le regretăm".

KACIALIN, antrenorul echipei sovietice, ne-a declarat: „Jucătorii noştri s-au străduit să imprime jocului un ritm rapid, însă jucătorii maghiari au ştiut să răspundă la aceasta. Pentru noi a fost o mare şi neaşteptată surpriză priceperea cu care maghiarii s-au apărat. Din echipa oaspeţilor au jucat mai bine jucătorii din apărare, iar de la înaintare s-au remarcat Sandor şi Czibor. Echipa noastră a jucat sub posibilităţile ei, îndeosebi înaintarea, unde atacurile nu au avut finalitate, iar şuturile la poartă au fost imprecise. Trebuie să regretăm jocul prea bărbătesc practicat uneori de ambele echipe".

V. OMUSKOV
redactor la ziarul „Comsomolskaia pravda"

ACTUALITĂŢI

C. Dumitrescu, cel mai bun rutier

Cu cîteva săptămîni înainte într-un interviu acordat ziarului nostru, Marin Niculescu releva faptul că lupta pentru titlul de campion ciclist de mare fond al R.P.R. se va decide în ultima parte a competiţiei. Principalul favorit — Constantin Dumitrescu.

În cea mai mare parte, pronosticul cunoscutului antrenor s-a adeverit. Constantin Dumitrescu a devenit pentru a treia oară consecutiv, campion ciclist de mare fond al R.P.R. În ceea ce priveşte primul pronostic al lui Niculescu, în legătură cu lupta pentru stabilirea cîştigătorului, acesta n-a corespuns în întregime. Încă după primele etape Constantin Dumitrescu a cucerit tricoul galben şi l-a menţinut apoi cu autoritate. Duminică, el ne-a demonstrat din nou că în momentul de faţă este într-adevăr cel mai bun rutier al ţării, cîştigînd şi această ultimă etapă — Oraşul Stalin — Bucureşti. Luptînd fără pic de menajamente, el a reuşit să sosească primul în Bucureşti după 15 zile de pedalare continuă.

Iată şi clasamentul general individual: 1. C. DUMITRESCU (C.C.A.) campion de mare fond al R.P.R. pe anul 1956 — 57h29'14". 2. G. Molceanu (Dimano) 57h38'16". 3. N. Maxim (Dinamo) 57h42'51". 4. C. Şandru (Flamura Roşie) 57h42'54". 5. L. Zanoni (Dinamo) 57h53'50". În clasamentul pe echipe primul loc a fost ocupat de echipa Dinamo I — campioană de mare fond a R.P.R. pe anul 1956 — urmată de C.C.A. I şi Dinamo II.

● Duminică s-a disputat întîlnirea internaţională de fotbal dintre echipele TDNA Sofia şi Partizan Belgrad. Meciul s-a terminat cu scorul de 4-2 în favoarea echipei TDNA.

● În urma desfăşurării rundei a 8-a a campionatului feminin de şah al R.P.R., pe primul loc se află Marga Teodorescu şi Maria Pogorievici, cu 6 puncte. Pogorievici are însă o partidă în plus.

Olimpiada de şah

La 23 septembrie în cadrul Olimpiadei de şah s-au jucat partidele întrerupte din rundele a IX-a şi a X-a. Echipa romînă a terminat la egalitate 2—2 meciul cu echipa Israelului. Soos a cîştigat la Aboni, Ciocîltea a pierdut la Czerniak, iar partidele Porat-Troianescu şi Smiltiren-Ghiţescu s-au terminat remiză. În meciul cu selecţionata Angliei formaţia noastră a fost întrecută cu 2 1/2 la 1 1/2. Ghiţescu a remizat partida cu redutabilul jucător englez, maestrul Philipps.

Echipa Uniunii Sovietice a învins reprezentativa R.P.F. Iugoslavia cu 2 1/2—1 1/2 şi nu mai poate pierde titlul de campioană a lumii, indiferent de rezultatul din ultima rundă.

Clasamentul înaintea ultimei runde: 1. U.R.S.S. 28 1/2 puncte; 2—3. R. P. Ungară. R.P.F. Iugoslavia cîte 24 1/2. 4 Argentina 21 1/2. 5. R. F. Germană 20 1/2; 6. R. P. Bulgaria 19. 7—9. Anglia, R. Cehoslovacă, Elveţia cîte 18 puncte. 10. R.P.R. 17 1/2; 11. Danemarca 16 1/2; 12. Israel 13 1/2 puncte.

În ultima rundă echipa R.P.R. întîlneşte reprezentativa U.R.S.S.

În cîteva cuvinte

● Duminică au fost stabilite două noi recorduri republicane de atletism.

În proba de 1500 m., DUMITRU BIRDAU, a realizat 3:48,8 care constituie un nou record al R.P.R. (vechiul record îi aparţinea cu 3:49,8).

ELISABETA BUDA a realizat un nou record al R.P.R. în proba de 1000 m. femei cu timpul de 2:50,2 (vechiul record deţinut de Nina Pasciuc era de 2:55,6).

● În „Cupa campionilor europeni" la fotbal s-au jucat zilele trecute alte două întîlniri. La Copenhaga, campioana Franţei OGC Nice, a trebuit să se mulţumească cu un rezultat de egalitate: 1—1 (0—1) în faţa campioanei daneze Aarhus.

Meciul dintre echipele campioane ale Spaniei şi Portugaliei, Bilbao şi F. C. Porto, disputat la Porto, a luat sfîrşit cu rezultatul de 2—1 în favoarea fotbaliştilor spanioli. Returul meciului va avea loc la Bilbao la 26 septembrie.

● Sîmbătă şi duminică s-a desfăşurat la Hamburg întîlnirea internaţională de atletism dintre echipele reprezentative ale R.F. Germane şi Finlandei. Victoria a revenit atleţilor finlandezi cu 231,5-229,5 puncte.

În cursul întrecerilor au fost stabilite două noi recorduri europene. În proba de săritură cu prăjina finlandezul Landstroem a trecut ştacheta înălţată la 4,51 m. întrecînd cu 1 cm. vechiul record al Europei ce-i aparţinea. De asemenea sprinterul german Martin Lauer a realizat în proba de 110 m. garduri performanţa de 13"9/10, rezultat superior cu o zecime de secundă vechiului record deţinut de suedezul Lidman din anul 1940.

● *În continuarea turneului pe care-l întreprinde în Africa de Sud, echipa cehoslovacă de fotbal Dynamo Praga a jucat sîmbătă la Johanesburg cu echipa selecţionată a Transvaalului de Sud. Fotbaliştii cehoslovaci au obţinut victoria cu scorul de 4-1 (2-1).*

● Luni după amiază s-a înapoiat în Capitală după un turneu de aproape trei săptămîni întreprins în Anglia echipa selecţionată de rugbi a oraşului Bucureşti.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"